

แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน

สารนิพนธ์
ของ
สมศรี วรประเสริฐศิลป์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2552

แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน

สารนิพนธ์
ของ
สมศรี วรประเสริฐศิลป์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน

บทคัดย่อ
ของ
สมศรี วรประเสริฐศิลป์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2552

สมศรี วรประเสริฐศิลป์. (2552). แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับ
นักเรียนชาวจีน. สารนิพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
รองศาสตราจารย์ ผกาศรี เย็นบุตร

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย (1) เพื่อสร้างแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/
สำหรับผู้เรียนชาวจีน (2) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าการฝึกทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/
/ร/ /ง/ ของผู้เรียนภายหลังการใช้แบบฝึก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในระดับต้นใน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน ปีการศึกษา 2551 จำนวน 8 คน โดยครูผู้สอน
คัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาในการออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เป็นพยัญชนะต้น
จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 30 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 8 คนที่มีลำดับคะแนนน้อยที่สุดของ
การทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดระยะเวลาการทดลอง ใน
เวลาเรียนซ่อมเสริมชั่วโมงภาษาไทยหลังเลิกเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกการออก
เสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบหา
ประสิทธิภาพของแบบฝึกแต่ละชุดตามเกณฑ์ E1 , E2 และค่า t – test แบบ Dependent

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับผู้เรียนชาวจีน
มีค่าประสิทธิภาพ ระหว่าง 7.50 – 18.75 / 70.00 – 92.50 แสดงว่าแบบฝึกชุดนี้มีประสิทธิภาพ
ทำให้นักเรียนมีทักษะและความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ถูกต้อง
ชัดเจนมากขึ้น
2. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีทักษะและความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/
/ร/ /ง/ หลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE PATTERN DRILLS IN PRONUNCIATION OF CONSONANT
/d/ /b/ /r / /ŋ/ FOR CHINESE STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
SOMSRI VORAPRASERTSILP

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2009

Somsri Voraprasertsilp. (2009). *The Pattern Drills in Pronunciation of Consonants /d/ /b/ /r/ /ŋ/ for Chinese Students*. Master's Project, M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc.Prof. Phakasri Yenbutra .

The purposes of this research were (1) to construct the pattern drills in pronunciation of consonants /d/ /b/ /r/ /ŋ/ for Chinese students.. (2) to measure the learners' progress in pronunciation of consonants /d/ /b/ /r/ /ŋ/ before and after using the drilling exercise

The sample student group consisted of 8 selected Chinese students who were in grade 3 for the academic year 2008-2009 at the Thai-Chinese International School. These students had problems in pronunciation of consonants /d/ /b/ /r/ /ŋ/. The teacher selected these students from the total of 30 students as they were the students whose score was rather low when they did the researcher's pre-test exam; another criteria was that these students were able to participate throughout the experiment period which was during the after school learning activity. The methods of Educational Research were to provide the selected Chinese students with drilling exercise for pronunciation of consonant /d/ /b/ /r/ /ŋ/ and then gather the data from the field test. From the data this research used the proficiency base analysis according to the criteria of each drill E1, E2 and the final test from the dependent T-Test.

The results of this study revealed that

1. The pattern drills in pronunciation of /d/ /b/ /r/ /ŋ/ for Chinese students showed the efficiency of 7.50 – 18.75 / 70.00 – 92.50 This means that these pattern drills are efficient and students can improve their pronunciation skills and are able to pronounce clearly and correctly.

2. After the experiment, students' ability to pronounce the consonants /d/ /b/ /r/ /ŋ/ are better as shown in the statistical record level .05

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และกรรมการการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียน
ชาวจีน ของ สมศรี วรประเสริฐศิลป์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ)

คณะกรรมการการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตะ)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์และความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ผกาศรี เย็นบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ ประธาน คณะกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตะ และอาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร กรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่านได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ข้อบกพร่องของสารนิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตา ความเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่งของอาจารย์ทุกท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอบพระคุณ ดร.จรัสศรี จิรภาส อาจารย์ประภัสสร เกตุจันทร์ อาจารย์ถิง ตีเพย ที่กรุณา สละเวลาให้สัมภาษณ์ถึงปัญหาการออกเสียงพยัญชนะของผู้เรียนชาวจีนที่เรียนภาษาไทย จาก ประสบการณ์ในการเรียนการสอนภาษาไทยของอาจารย์ทั้ง 3 ท่าน

ขอบพระคุณ อาจารย์สุชาติพิทย์ อัมพรदनัย อาจารย์ฟาง จื่อหวี ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้ความรู้ทางด้านภาษาจีน รวมถึงข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์

ขอบพระคุณอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาภาษาไทยทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ ปิยะวรรณ อุ่กำธร อาจารย์พจนมาศ รักมณี อาจารย์กฤษณา สุภากัฏร์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และสละเวลาในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์จิรัชยา จิรธรรมกุล ครูใหญ่โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือ และขอบคุณ อาจารย์ประภัสสร เกตุจันทร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน ที่ให้ความร่วมมือให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้ดำเนินไปด้วย ความเรียบร้อยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณบวร ทรัพย์สิงห์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาด้านสถิติและช่วยตรวจแก้ไขพร้อมให้ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์

ขอขอบคุณสมาชิกทุกคนในครอบครัว เพื่อนๆ นิสิตปริญญาโทสาขาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศที่คอยเป็นกำลังใจ ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งมา โดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่พระคุณบิดา มารดา ตลอดจนครู-อาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางการศึกษาและประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยจนสามารถประสบความสำเร็จได้มาถึงทุกวันนี้

สมศรี วรประเสริฐศิลป์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเสียงพยานะในภาษาไทยและภาษาจีน.....	4
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	14
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	24
ประชากร.....	24
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	24
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง.....	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
การดำเนินการวิจัย.....	26
การจัดกระทำกับข้อมูล.....	27
การใช้สถิติในการวิจัย.....	27
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	35
บรรณานุกรม.....	40
ภาคผนวก.....	44
ภาคผนวก ก.....	45
ภาคผนวก ข.....	109
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	113

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทย.....	7
2 เสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีนกลาง.....	10
3 การเปรียบเทียบระหว่างเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยกับ เสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีน.....	11
4 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง.....	26
5 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนได้รับ การฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ชุดที่ 1-5 ของกลุ่มตัวอย่าง 8 คน.....	30
6 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังได้รับ การฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ชุดที่ 1-5 ของกลุ่มตัวอย่าง 8 คน.....	31
7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน ตามเกณฑ์ที่กำหนด ($E1/E2=80/80$).....	32
8 แสดงคะแนนการทดสอบวัดความก้าวหน้าก่อนและหลังการใช้แบบฝึก การออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ของกลุ่มตัวอย่าง	33

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันชาวต่างชาติให้ความสนใจศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับนานาประเทศในทุกๆ ด้าน เช่น ด้านการท่องเที่ยว การค้าขาย การศึกษา เศรษฐกิจ เป็นต้น ชาวต่างชาติจึงเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารกับคนไทย เป็นสาเหตุให้โรงเรียนต่างๆ เปิดสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติอย่างกว้างขวาง มหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศไทยเองก็มีชาวต่างชาติให้ความสนใจที่จะเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังมีการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กชาวต่างชาติที่มีครอบครัวอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมปลายในโรงเรียนนานาชาติจำนวนหลายแห่ง ดังที่ ประภาพรพรณ เอี่ยมสุภานิต (2543 :141) ได้กล่าวไว้ว่า “ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของคนต่างเชื้อชาติภาษาและวัฒนธรรม ก็เพื่อจะได้มีโอกาสที่จะสื่อสารกันมากขึ้น ทำให้บทบาทของการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้รับความสนใจและมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ”

ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของการเรียนภาษาต่างประเทศที่มักพบเสมอ คือ การออกเสียงไม่ถูกต้องชัดเจน ดังที่ ประสงค์ ราชณสุข (2532 : 30-31) กล่าวถึง การเรียนภาษาอื่นที่เป็นภาษาที่สองว่า “ ปัญหาในการพูดไม่ชัดเพราะถ้าผู้ใช้ภาษาหนึ่งเป็นภาษาแม่อยู่แล้ว เมื่อไปพูดภาษาอื่นเป็นภาษาที่สองมักจะออกเสียงเพี้ยนไปจากเสียงมาตรฐานในภาษาและการพูดไม่ชัด เนื่องจากอิทธิพลของภาษาแม่ นั้น มีผลต่อการอ่านสะกดคำและการเขียนในภาษาที่สองด้วย โดยที่ผู้พูดไม่ชัดจะอ่านออกเสียงผิดและเขียนผิดโดยการสะกดผิด เนื่องจากสะกดคำตามเสียงพูดซึ่งมีผลต่อการเรียนภาษาที่สองเป็นอย่างมากและทำให้การเรียนไม่ประสบผลเท่าที่ควร ” การเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองก็เช่นกัน ผู้เรียนส่วนหนึ่งไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง เนื่องจากระบบเสียงในภาษาที่สองแตกต่างจากระบบเสียงของภาษาแม่ของผู้เรียน ระบบเสียงภาษาไทยมีหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระเสียงสั้นและยาว และเสียงวรรณยุกต์คล้ายเสียงดนตรี ปัญหาของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยที่เห็นได้ชัดเจน คือ ไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะที่ไม่มีในภาษาแม่ของตนได้ถูกต้อง สับสนในการออกเสียงสระสั้นและยาวและเสียงวรรณยุกต์ เนื่องจากในหลายภาษาไม่มีความแตกต่างของเสียงสระสั้นและยาว และไม่มีเสียงวรรณยุกต์ การออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะในภาษาไทยนั้นถ้าออกเสียงคำไม่ถูกต้องชัดเจนความหมายก็จะเปลี่ยนไปทำให้สื่อสารเข้าใจไม่ตรงกัน ผู้วิจัยเห็นว่าถ้าผู้เรียนยังไม่สามารถออกเสียงคำได้ถูกต้องก็ถือว่า ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดี ดังที่ ดุษฎีพร ชานีโรศานต์ (2520:17) ให้ความเห็นว่า “ การออกเสียงไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องอาจทำให้เข้าใจผิดไปได้ เช่น “รัก” กับ “ลัก” “ ฟัน ” กับ “ควัน” มีความหมายต่างกันมาก ถ้าใช้ผิดก็ทำให้เข้าใจผิดได้...” การพูดหรือออกเสียงคำที่ไม่ถูกต้อง

ชัดเจนนั้นสามารถแก้ไขได้ ด้วยการฝึกออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ ดังที่ ประเสริฐ เขยชิต (2518:5) กล่าวว่า “ ปัญหาการออกเสียงให้ชัดเจนนี้สามารถแก้ไขได้ ถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ ฉะนั้น การฝึกหัดให้นักเรียนได้ใช้อยู่เสมอ จะทำให้นักเรียนใช้ได้ถูกต้องและเกิดความชำนาญ” จูประณี นาคทรพร (2539 : 57-58) ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า “ อันที่จริงการออกเสียงผิดเพี้ยนไปเป็นสิ่งที่แก้ไขได้ ฝึกออกเสียงให้ถูกต้องแล้วฝึกบ่อยๆ จนได้ผล ”

จากประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยของผู้วิจัยให้แก่นักเรียนชาวจีนที่โรงเรียนนานาชาติ และศูนย์ภาษา Language Connect มาเป็นเวลา 6 ปี ผู้วิจัยได้เห็นปัญหาการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวจีนที่ออกเสียงเพี้ยนหรือไม่ถูกต้อง เช่น ออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ เป็น /ต/ /บ/ เป็น /ป/ /ร/ เป็น /ล/ /ง/ เป็น /น/ เนื่องจากเสียง /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ไม่มีในเสียงพยัญชนะต้นของภาษาจีน ซึ่งตรงกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศ รศ. สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์ (2541:104) ได้กล่าวถึงการออกเสียงพยัญชนะไว้ว่าเสียงพยัญชนะบางเสียงของคนไทยที่คนจีนมักออกไม่ได้ เช่น เสียง /ด/ มักออกเป็นเสียง /ต/ หรือ /ล/ ในบางถิ่น เสียง /บ/ จะออกเป็น /ป/ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญภาษาจีน ดร.จรัสศรี จิรภาส อาจารย์สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เคยมีประสบการณ์การสอนภาษาไทยให้แก่สมาคมอุตสาหกรรมจิ้งหรีด จังหวัดจิ้งหรีด และสมาคมอุตสาหกรรมไทจง จังหวัดไทจง ในประเทศไต้หวันเป็นเวลาหลายปี พบว่าชาวจีนส่วนใหญ่มีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เนื่องจากเป็นหน่วยเสียงที่ไม่มีในภาษาจีน เสียง /ร/ แม้จะใกล้เคียงกับเสียงพยัญชนะ // ในภาษาจีนแต่ชาวจีนไม่รู้จัก วลีไม่ถูกตำแหน่ง จึงทำให้ออกเสียงไม่ถูกต้องชัดเจน (จรัสศรี จิรภาส. สัมภาษณ์ 24 พฤศจิกายน 2550) ประภัสนร เกตุจันทร์ อาจารย์สอนภาษาไทยให้แก่ นักเรียนชาวจีนในโรงเรียนนานาชาติไทย-จีน กล่าวว่า “ นักเรียนชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาที่สอนอยู่นั้น มีปัญหาเรื่องการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ /ด/ นักเรียนมักออกเป็น /ต/ หรือ /ล/ เช่น คำว่า ไม่ได้ ออกเสียงเป็น ไม่ได้ หรือ ไม่ไ่ ดูดีดี ออกเสียงเป็น ดูดีดี /บ/ ออกเสียงเป็น /ป/ เช่น ไปบ้าน ออกเสียงเป็น ไปบ้าน โบ ออกเสียงเป็น ไป เสียง /ร/ จะออกเสียงเป็น /ล/ เนื่องจากรู้ลึ้นไม่เป็น เช่น รู้ ออกเสียงเป็น ลู้ โรงเรียน ออกเสียงเป็น โลงเลียน สำหรับเสียง /ง/ นักเรียนชาวจีนจะออกเสียงเป็น /น/ เช่น งู ออกเสียง เป็น นู โง่งงา ออกเสียงเป็น โน่งงา (ประภัสนร เกตุจันทร์. สัมภาษณ์ ,12 พฤศจิกายน 2550) และ ถัง ดีเฟย อาจารย์ชาวจีนจากมหาวิทยาลัยปักกิ่ง ปัจจุบันสอนภาษาจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก (Oriental Culture Academy) ได้กล่าวถึงการเรียนภาษาไทยของตนว่า มีปัญหาเรื่องคำที่มีเสียงพยัญชนะต้น /ด/ กับ /บ/ เพราะไม่มีในระบบเสียงภาษาจีน /ร/ จะออกเป็น /ล/ ลึ้นไม่กระดก สำหรับเสียง /ง/ ออกได้บ้างแต่ไม่ชัดเจน (ถัง ดีเฟย. สัมภาษณ์ , 1 ธันวาคม 2550)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นของผู้เรียนชาวจีนที่พบเสมอ คือ การออกเสียงพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่ไม่มีในภาษาจีน

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน เพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมือแก้ไขปัญหาและพัฒนาการออกเสียงของผู้เรียนชาวจีนให้ถูกต้องและชัดเจน

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าการฝึกทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ของผู้เรียนภายหลังการใช้แบบฝึก

ความสำคัญของการศึกษาวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้แบบฝึกการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับผู้เรียนชาวจีน และเห็นพัฒนาการการออกเสียงพยัญชนะของผู้เรียน มีประโยชน์ต่อครูผู้สอนที่สามารถนำแบบฝึกไปช่วยแก้ปัญหาและเสริมสร้างทักษะการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ของผู้เรียนชาวจีน อีกทั้งยังเป็นแนวในการสร้างแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียงให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตการศึกษาวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชาวจีนที่เรียนภาษาไทย ในระดับต้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติ ไทย- จีน ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน และเป็นนักเรียนชาวจีนที่ใช้ภาษาจีนแมนดารินเป็นภาษาแม่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชาวจีน จำนวน 8 คน โดยครูผู้สอนคัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาในการออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เป็นพยัญชนะต้น จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 30 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 8 คนที่มีลำดับคะแนนน้อยที่สุดของการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดระยะเวลาการทดลองในช่วงเวลาเรียนซ่อมเสริมชั่วโมงภาษาไทยหลังเลิกเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรียงลำดับตามหัวข้อดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเสียงพยัญชนะในภาษาไทยและภาษาจีน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเสียงพยัญชนะในภาษาไทยและภาษาจีน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเสียงพยัญชนะในภาษาไทยและภาษาจีน

เสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทย

กาญจนา นาคสกุล (2520 : 70) ได้กล่าวถึงระบบเสียงพยัญชนะมี 21 หน่วยเสียง สามารถเป็นเสียงพยัญชนะต้นได้ทั้งหมด ในทางสัทศาสตร์ได้แบ่งเป็น 6 ชนิด ดังนี้

1. เสียงระเบิด (Plosive) หรือเสียงกัก (Stop)

เสียงพยัญชนะระเบิด (Plosive) ในภาษาไทยมีอยู่ 11 หน่วยเสียง ดังนี้

หน่วยเสียง	รูปพยัญชนะ	เสียงก้อง/ ไม่ก้อง	มีลม/ ไม่มีลม	ตำแหน่ง ที่เกิดเสียง	ตัวอย่างคำ
/ p- /	ป	ไม่ก้อง	ไม่มีลม	ริมฝีปาก	ป่า
/ t- /	ฏ ต	ไม่ก้อง	ไม่มีลม	ฟันและปุ่มเหงือก	ตา
/ c- /	จ	ไม่ก้อง	ไม่มีลม	เพดานแข็ง	จาก
/ k- /	ก	ไม่ก้อง	ไม่มีลม	เพดานอ่อน	กา
/ ?- /	อ	ไม่ก้อง	ไม่มีลม	เส้นเสียง	อา
/ ph- /	ผ พ ภ	ไม่ก้อง	มีลม	ริมฝีปาก	พาน
/ th- /	ฐ ท ฒ ถ ฑ ฐ	ไม่ก้อง	มีลม	ฟันและปุ่มเหงือก	ทาน
/ ch- /	ฉ ช ฌ	ไม่ก้อง	มีลม	เพดานแข็ง	ฉัน
/ kh- /	ข ค ฌ	ไม่ก้อง	มีลม	เพดานอ่อน	ไข่
/ b- /	บ	ก้อง	ไม่มีลม	ริมฝีปาก	บ้าน
/ d- /	ฎ ด	ก้อง	ไม่มีลม	ฟันและปุ่มเหงือก	ดี

2. เสียงนาสิก (Nasal)

เสียงพยัญชนะนาสิก ในภาษาไทยมี 3 หน่วยเสียง คือ

หน่วยเสียง	รูปพยัญชนะ	ความก้อง/ ไม่ก้อง	ตำแหน่ง ที่เกิดเสียง	ตัวอย่างคำ
/ m- /	ม	ก้อง	ริมฝีปาก	มา
/ n- /	ณ น	ก้อง	ฟันกับปุ่มเหงือก	นา
/ ŋ- /	ง	ก้อง	เพดานอ่อน	งาน

3. เสียงเสียดแทรก (Fricative)

เสียงเสียดแทรกในภาษาไทยมี 3 หน่วยเสียง ดังต่อไปนี้

หน่วยเสียง	รูปพยัญชนะ	ความก้อง/ ไม่ก้อง	ตำแหน่ง ที่เกิดเสียง	ตัวอย่างคำ
/ f- /	ฝ ฟ	ไม่ก้อง	ริมฝีปากกับฟัน	ไฟ
/ s- /	ซ ศ ษ ส	ไม่ก้อง	ฟันกับปุ่มเหงือก	สอน
/ h- /	ห ฮ	ไม่ก้อง	เส้นเสียง	หา

4. เสียงร่ว (Rolled)

เสียงพยัญชนะร่ว ในภาษาไทยมีหน่วยเสียงเดียวคือ เสียง / r- /

หน่วยเสียง	รูปพยัญชนะ	ความก้อง/ ไม่ก้อง	ตำแหน่ง ที่เกิดเสียง	ตัวอย่างคำ
/ r- /	ร	ก้อง	ฟันและปุ่มเหงือก	เรียน

5. เสียงข้างลิ้น (Lateral)

เสียงพยัญชนะข้างลิ้น ในภาษาไทยมีเพียงหน่วยเสียงเดียวคือ เสียง / l- /

หน่วยเสียง	รูปพยัญชนะ	ความก้อง/ ไม่ก้อง	ตำแหน่ง ที่เกิดเสียง	ตัวอย่างคำ
/ l- /	ล	ก้อง	ฟันและปุ่มเหงือก	ลา

6. เสียงครึ่งสระ (Semi - Vowel)

เสียงพยัญชนะครึ่งสระในภาษาไทยมี 2 หน่วยเสียง คือ

หน่วยเสียง	รูปพยัญชนะ	ความก้อง/ ไม่ก้อง	ตำแหน่ง ที่เกิดเสียง	ตัวอย่างคำ
/ w- /	ว	ก้อง	ริมฝีปาก	วัน
/ j - /	ญ ย	ก้อง	เพดานแข็ง	อยาก

เสียงพยัญชนะในภาษาไทยสามารถเป็นเสียงพยัญชนะต้นได้ทั้งหมดซึ่งจัดแสดงในรูปตารางได้ดังนี้

ตาราง 1 เสียงพยัญชนะในภาษาไทย กาญจนา นาคสกุล (2520 : 70)

ตำแหน่ง ที่เกิด ลักษณะ ของเสียง	ริมฝีปาก	ริมฝีปาก กับฟัน	ฟันและ ปุ่มเหงือก	เพดาน แข็ง	เพดาน อ่อน	ช่องระหว่าง เส้นเสียง
ไม่ก้อง ไม่มีลม	p		t	c	k	?
ระเบิด ไม่ก้อง มีลม	ph		th	ch	kh	
ก้อง ไม่มีลม	b		d			
นาสิก	m		n		ŋ	
ข้าง			l			
รัว			r			
เสียดแทรก		f	s			h
ครึ่งสระ	w			j	(w)	

เสียงพยัญชนะในภาษาจีน

ประพิณ มโนมัยวิบูลย์ (2537 : 5) ได้กล่าวถึง การออกเสียงตัวอักษรจีนนั้น ใช้ระบบ
汉语拼音 Hanyu pinyin ซึ่งเป็นระบบสัทอักษรที่ใช้เป็นทางการในประเทศสาธารณรัฐ

เสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีนกลางมี 23 หน่วยเสียง ดังนี้

สัทอักษร	คำอธิบาย	ตัวอย่าง
b	เทียบกับเสียง ป	八 ba “ แปด ”
p	เทียบกับเสียง ผ พ	帕 pà “ กลัว ”
m	เทียบกับเสียง ม	妈 ma “ แม่ ”
f	เทียบกับเสียง ฟ , ฟ	饭 fàn “ ข้าว ”
d	เทียบกับเสียง ต	大 dà “ ใหญ่ ”
t	เทียบกับเสียง ท	他 tā “ เขา ”
n	เทียบกับเสียง น	那 nà “ นั้น ”
l	เทียบกับเสียง ล	来 lái “ มา ”
z	เทียบกับเสียง จ โดยปลายลิ้นจะแตะ อยู่หลังฟันล่างก่อนออกเสียง	在 zài “ อยู่ ”
c	เทียบกับเสียง ช , ฉ ตำแหน่งของลิ้น เหมือนกับเมื่อออกเสียง z	擦 ca “ เช็ด ”
s	เทียบกับเสียง ซ , ส	三 sān “ สาม ”
zh	เทียบกับเสียง จ โดยยกปลายลิ้นขึ้น ไปแตะเพดานแข็งส่วนหน้าก่อนออกเสียง	站 zhàn “ ยืน ”
j	คล้ายกับเสียง จ โดยลิ้น ส่วนหน้าแตะเพดานแข็งส่วนหน้าก่อน ออกเสียง j จะปรากฏร่วมกับเสียงสระหน้าเท่านั้น	江 jiāng “ แม่น้ำ ”
ch	คล้ายกับเสียง ช , ฉ ตำแหน่งลิ้นเหมือน ออกเสียง zh	茶 chá “ ไชชา ”
q	เทียบกับเสียง ช , ฉ ตำแหน่งลิ้นเหมือน เมื่อออกเสียง j เสียง q จะปรากฏร่วมกับ เสียงสระหน้าเท่านั้น	七 qī “ เจ็ด ”
sh	เทียบได้กับเสียง sh ในภาษาอังกฤษ	书 shū “ หนังสือ ”

r	คล้ายกับเสียง r ในภาษาอังกฤษ แต่ตอน ออกเสียงปลายลิ้นห่อไปทางเพดานแข็ง	人 rén “คน”
x	คล้ายกับเสียง ซ โดยให้ลิ้นมีตำแหน่ง เหมือนกับออกเสียง อี	小 xiǎo “เล็ก”
g	เทียบกับเสียง ก	跟 gen “กับ, ด้วย”
k	เทียบกับเสียง ข, ค	看 kàn “ดู, มอง”
h	เทียบกับเสียง ห แต่ลึกกว่าเสียง ห ในภาษาไทย	红 hóng “แดง”
y	1) เทียบได้กับเสียง ย 2) ถ้าอยู่หน้าสระ i จะไม่ออกเสียง	样 yang “อย่าง, แบบ”
w	เทียบได้กับเสียง ว	为 wéi “เพราะว่า”

เสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีนกลาง

สามารถจัดแสดงตามลักษณะของเสียงและตำแหน่งที่เกิดของเสียงเป็นตารางดังนี้

ตาราง 2 เสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีนกลาง ประพิน มโนมัยวิบูลย์ (2537 : 7)

ตำแหน่ง ที่เกิด ลักษณะ ของเสียง	ริมฝีปาก	ปุ่ม เหงือก	ปลายลิ้น- ฟัน	ปลายลิ้น- เพดานแข็ง	ปุ่ม เหงือก	เพดาน อ่อน
กักและกึ่ง เสียดแทรก ไม่ก้อง ไม่พ่นลม	b	d	z	zh	j	g
กักและกึ่ง เสียดแทรก ไม่ก้อง พ่นลม	p	t	c	ch	q	k
นาสิก ก้อง	m	n				
เสียดแทรก ไม่ก้อง	f		s	sh	x	h
เสียดแทรก ก้อง				r		
ข้างลิ้นและ อัมสระ ก้อง	w	l			y	

ตาราง 3 การเปรียบเทียบระหว่างเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยกับเสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีน

พยัญชนะไทย	เสียงพยัญชนะไทย	เสียงพยัญชนะจีน
ก	K	g
ข ค ฅ	kh	k
ง	ŋ	-
จ	c	j , z
ฉ ช ฌ	ch	q , c
ซ ศ ษ ส	s	x , s
ญ ย	j	y
ฎ ด	d	-
ฏ ต	t	d
ฐ ท ฑ ถ ฒ	th	t
ณ น	n	n
บ	b	-
ป	p	b
พ ผ ภ	ph	p
ฝ ฟ	f	f
ม	m	m
ร	r	-
ล พ	l	l
ว	w	w
อ	?	yi
ห ฮ	h	h

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า เสียงพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ไม่มีในเสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเสียงพยัญชนะในภาษาไทยและภาษาจีน

ชนิกา คำพุ่ม (2544) ได้ศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้น

ปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษา ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยด้านการพูดและการเขียนของนักศึกษาจีนจำนวน 23 คน แยกเป็น ผลงานด้านการพูดจากแถบบันทึกเสียง คนละ 5 เรื่อง รวม 115 ชิ้นงาน และ ผลงานด้านการเขียน คนละ 8 เรื่อง รวม 184 ชิ้นงาน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาจีนมีความบกพร่องของการออกเสียงพยัญชนะท้ายมากที่สุด รองลงมาคือการออกเสียงพยัญชนะต้น

ในเรื่องข้อบกพร่องในการออกเสียงพยัญชนะต้นผิฉะนั้น มีดังนี้

ออกเสียงพยัญชนะต้น	/n/	เป็น	/l/	เช่น	คำว่า	หนู	เป็น	หลู
ออกเสียงพยัญชนะต้น	/l/	เป็น	/n/	เช่น	คำว่า	หลัง	เป็น	หนิง
ออกเสียงพยัญชนะต้น	/r/	เป็น	/l/	เช่น	คำว่า	เคารพ	เป็น	เคาลบ
ออกเสียงพยัญชนะต้น	/y/	เป็น	/l/	เช่น	คำว่า	อยู่	เป็น	หลู่
ออกเสียงพยัญชนะต้น	/t/	เป็น	/d/	เช่น	คำว่า	ต่อ	เป็น	ต่อ
ออกเสียงพยัญชนะต้น	/d/	เป็น	/t/	เช่น	คำว่า	เด็ก	เป็น	เด็ก
ออกเสียงพยัญชนะต้น	/p/	เป็น	/b/	เช่น	คำว่า	ไป	เป็น	ไบ
ออกเสียงพยัญชนะต้น	/b/	เป็น	/p/	เช่น	คำว่า	บ้าน	เป็น	ป้าน

การวิจัยสรุปผลได้ว่า ข้อบกพร่องในการออกเสียงพยัญชนะต้นมากที่สุด คือ ออกเสียงพยัญชนะ /n/ เป็น /l/ รองลงมาคือพยัญชนะต้น /d/ เป็น /t/ พยัญชนะต้น /b/ เป็น /p/ ส่วน ข้อบกพร่องในเสียงพยัญชนะต้นอื่น ๆ นั้น นักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องอยู่บ้างเล็กน้อย ผู้วิจัยได้อภิปรายผลในการวิจัยโดยสรุปตรงกับที่ ประพิน มโนมัยวิบูลย์ (2541 : 3-4) ได้กล่าวถึงพยัญชนะต้นในภาษาจีนว่ามี 23 เสียง เมื่อเทียบเสียงพยัญชนะต้นจีนกับเสียงพยัญชนะต้นไทย พบว่าในภาษาจีนไม่มีพยัญชนะต้นที่มีอยู่ในภาษาไทย คือ พยัญชนะ ด และ พยัญชนะ บ ดังนั้นเมื่อนักศึกษาจีนออกเสียงพยัญชนะต้นที่มีอยู่ในภาษาไทย จึงออกเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่ใกล้เคียงกันในภาษาจีน คือ เสียงพยัญชนะ /ด/ เป็นเสียงพยัญชนะ /ต/ เสียงพยัญชนะ /บ/ เป็นเสียงพยัญชนะ /ป/ ข้อบกพร่องที่พบในการใช้พยัญชนะต้นที่พบมากอีกประการก็คือ การออกเสียงพยัญชนะ /ว/ เป็น /ล/ เนื่องจากสถาบันชนชาติยูนนานเป็นสถาบันที่มีนักศึกษาเป็นชนกลุ่มน้อยของประเทศจีน อย่างเช่นชนชาติหยาี ชนชาติไป๋ ชนชาติน่าซี เป็นต้น ภาษาที่ใช้พูดกันในชนชาตินั้นเป็นภาษาจีนที่มีลักษณะแตกต่างไปจากภาษาจีนกลางที่ใช้กันโดยทั่วไป ปัญหาการออกเสียงของพยัญชนะ /ว/ เป็น /ล/ นั้น เหตุเพราะในภาษาชนกลุ่มน้อยอย่างเช่นชนชาติไป๋ ไม่มีการออกเสียงพยัญชนะต้น /ว/ กับ /ล/ ในภาษาของตน ดังนั้นนักศึกษาจึงแยกความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียง 2 เสียงนี้ยากมาก

เงินเฉิง และ หลี่ซิวหยัง (2007) อาจารย์คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเซี่ยงถัน มณฑลหูหนาน ได้ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบเสียงภาษาจีนและภาษาไทย วัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ เปรียบเทียบเสียงภาษาจีนและภาษาไทย ความเหมือนความคล้ายคลึงและความแตกต่างของเสียง

พยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ของทั้งสองภาษา ในการเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะจีนและไทยนั้น ผู้วิจัยได้สรุปความเหมือนและความแตกต่างของเสียงพยัญชนะไว้ดังต่อไปนี้

ความเหมือนและความคล้ายคลึงของเสียงพยัญชนะจีนและไทย

1. การออกเสียงพยัญชนะจีนและพยัญชนะไทยมีทั้งเสียงพยัญชนะที่มีลม และไม่มีลม เหมือนกัน เสียงนาสิกในภาษาจีนและไทยมีลักษณะเสียงที่คล้ายคลึงกัน
2. เสียงพยัญชนะทั้งไทยและจีนมีทั้งเสียงที่เกิดจากริมฝีปาก ปลายลิ้นส่วนกลาง ปลายลิ้นส่วนหลังและโคนลิ้น

ความแตกต่างของเสียงพยัญชนะต้นจีนและไทย

1. ภาษาจีนมีเสียงพยัญชนะต้น 23 เสียง ภาษาไทยมีเสียงพยัญชนะต้น 21 เสียง
2. ภาษาจีนมีแต่เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาไทยมีทั้งเสียงพยัญชนะเดี่ยว และเสียงพยัญชนะควบกล้ำ
3. ตำแหน่งที่เกิดของเสียงพยัญชนะจีนที่ไม่มีในเสียงพยัญชนะภาษาไทยคือ ตำแหน่งที่เกิดจากปลายลิ้นส่วนหน้าเช่นเสียง / z / หน้าลิ้น / j / และเสียงเสียดแทรกจากลิ้นส่วนหลัง / sh / สำหรับตำแหน่งที่เกิดของเสียงพยัญชนะไทยที่ไม่มีในเสียงพยัญชนะจีน คือ เสียงระเบิดก้องที่เกิดจากริมฝีปากกับฟัน / w / เสียงที่เกิดจากลำคอ / o / เสียงก้องที่เกิดจากการร่วลิ้น / r / และเสียงก้องที่เกิดจากลิ้นส่วนกลาง / j /
4. ในภาษาจีนกลางเสียงเสียดแทรกและเสียงกึ่งเสียดแทรกมีค่อนข้างมาก ตำแหน่งที่เกิดเสียงเป็นเสียงพยัญชนะที่เกิดจากปลายลิ้นและเพดานแข็งมีจำนวน 7 เสียง นับเป็น 1/3 ของเสียงพยัญชนะของภาษาจีน ในเสียงพยัญชนะไทยนั้นเสียงระเบิดค่อนข้างมากนับได้เกือบครึ่งหนึ่งของเสียงพยัญชนะไทย
5. เสียงพยัญชนะจีนมีเสียงไม่ก้องค่อนข้างมาก ส่วนเสียงก้องมีเพียงไม่กี่เสียงเท่านั้น
6. เสียงระเบิดในพยัญชนะไทยมีทั้งเสียงก้องและไม่ก้อง แต่เสียงระเบิดในพยัญชนะจีนมีแต่เสียงไม่ก้องเท่านั้น รวมถึงเสียงพยัญชนะกึ่งเสียดแทรกในภาษาจีนก็มีแต่เสียงไม่ก้องเท่านั้นเช่นกัน
7. เสียงพยัญชนะที่ใช้สัทอักษร /h/ มีใช้ทั้งในภาษาจีนกับภาษาไทยและมีเสียงพยัญชนะที่คล้ายคลึงกัน แต่ตำแหน่งที่เกิดของเสียงต่างกัน ในภาษาจีนเกิดจากตำแหน่งหน้าลิ้นส่วนหลัง และเสียงพยัญชนะในภาษาไทยเป็นเสียงที่เกิดจากลำคอ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

2.1 เอกสารที่เกี่ยวกับแบบฝึก

ความหมายของแบบฝึก

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2514 : 1- 2) ได้ให้ความหมายว่า แบบฝึก หมายถึง กิจกรรมสำหรับเด็กที่มีจุดมุ่งหมายในการฝึกว่า ต้องการจะให้เกิดทักษะใดตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ในแต่ละแบบฝึก อาจจะมีการฝึกได้หลายแบบ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซากเบื่อหน่ายและฝึกทักษะอันเดียวกันจนเกิดความแม่นยำ อาจทำแบบฝึกในสมุดหรือกระดานดำก็ได้ เพื่อให้สภาพที่แตกต่างกันและต้องมีการประเมินผลทุกครั้งที่มีการทำแบบฝึกเสร็จเพื่อดูว่าเกิดความชำนาญในทักษะนั้นๆ เพียงใด

วิมลรัตน์ คงภิรมย์ชื่น (2530 : 36) กล่าวถึง แบบฝึกว่า หมายถึง สื่อประกอบการจัดกิจกรรมซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้แนะนำ

นาที เกิดอรุณ (2538 : 32) ให้ความหมายว่า แบบฝึก หมายถึง กิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งตามจุดมุ่งหมายให้เกิดความชำนาญ ซึ่งจะมีการประเมินผลทุกครั้งที่ทำแบบฝึกเสร็จ โดยเป็นการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติด้วยตนเอง

อรสุดา ไคว์วันอาน (2541: 27) ให้ความหมายว่า แบบฝึก หมายถึง กิจกรรมที่มีไว้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้แนะนำเพื่อช่วยให้เกิดทักษะตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้และจะมีการประเมินผลทุกครั้งที่ทำแบบฝึกเสร็จ

สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง กิจกรรมที่จัดไว้สำหรับนักเรียนเพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ นักเรียนสามารถฝึกได้ด้วยตนเองตามคำแนะนำของครูผู้สอนและมีการประเมินผลทุกครั้งเพื่อพัฒนาการจากการฝึกของนักเรียนก่อนฝึกและหลังฝึก

ความสำคัญของแบบฝึก

ศรีประภา ปาลสุทธิ์ (2523 : 13 อ้างอิงมาจาก King. 1973) ได้แสดงความเห็นว่าถึงแม้การเรียนการสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลักจะช่วยให้เด็กมีความแม่นยำในการอ่านก็ตาม แต่ถ้านักเรียนมีความคล่องแคล่วในด้านการพูดการเขียน ครูจำเป็นต้องมีแบบฝึกหัดอื่นๆ ประกอบ

สมชัย ไชยกุล (2526 :12) ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นวิชาทักษะ เพราะการทำให้เด็กตามถ้าต้องการให้เกิดความชำนาญ ก็ต้องทำสิ่งนั้นซ้ำให้บ่อยครั้ง การเรียนภาษาไทยก็เช่นกัน สิ่งที่จะช่วยให้ทักษะทางภาษาดีขึ้นก็คือแบบฝึก

วิพุธ โสภวงศ์ (2527 : 828) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการสร้างกิจกรรมพิเศษโดยใช้แบบฝึก เพื่อจะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการใช้ภาษาและเข้าใจภาษาไทยได้ถูกต้อง ควรมีการทดสอบเพื่อทดสอบว่าเด็กเข้าใจหรือไม่เพียงใด ทำให้ครูทราบข้อบกพร่องของเด็กนักเรียน

พร้อมทั้งทราบว่าการแก้ไขโดยใช้แบบฝึกนั้นสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ และได้สรุปหลักการสร้างแบบฝึกดังนี้

1. รวบรวมข้อแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาไทยถิ่น ทั้งในเรื่องเสียงและคำศัพท์ ข้อแตกต่างนั้นคือมูลเหตุแห่งปัญหาของนักเรียนที่ใช้ภาษาถิ่น
2. ศึกษาหนังสือเรียนอย่างละเอียด เพื่อตรวจสอบว่ามีคำศัพท์หรือประโยคหรือข้อความใดที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดไป
3. รวบรวมถ้อยคำที่ครูใช้ในการสื่อสารในห้องเรียนมาพิจารณาว่ามีคำหรือข้อความใดที่ให้เกิดปัญหาด้านความเข้าใจ
4. ประมวลส่วนที่จะเป็นปัญหาต่างๆ เข้าด้วยกัน แล้วจัดทำแบบฝึกโดยจำแนกลักษณะแบบฝึก เป็นแบบฝึกด้านการฟังเสียง ความเข้าใจศัพท์ การใช้ภาษา การเข้าใจประโยคซับซ้อน และการตีความ

สุจิต เพียรชอบ (2531 : 137) กล่าวว่า วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ นักเรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจและเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยก็ต่อเมื่อได้ฝึกฝนและกระทำซ้ำ

สรุปได้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญยิ่งในการเรียนภาษาไทย เพราะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะจำเป็นต้องอาศัยแบบฝึกหรือการกระทำซ้ำ เพื่อให้เกิดความชำนาญและใช้แก้ไขส่วนที่ยังบกพร่องทางภาษาของนักเรียนด้วย

การสร้างแบบฝึก

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2515 : 1 – 2) ได้เสนอแนะหลักการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกอย่างรอบคอบว่าต้องใช้แบบฝึกแบบไหน อย่างไรและต้องพิจารณาด้วยว่าแบบฝึกหัดนั้นจะช่วยฝึกทักษะนั้นๆจนนำไปใช้ได้หรือไม่
2. ให้แบบฝึกสั้นๆแต่หลายแบบเพื่อฝึกฝนทักษะเดียวกัน
3. ให้ฝึกฝนในสภาพที่แตกต่างกัน
4. การประเมินผล ต้องประเมินเพื่อดูว่าเด็กเกิดความชำนาญในทักษะนั้นเพียงใด ถ้าไม่ประเมินผลก็จะมีโอกาสฝึกเด็กให้เกิดทักษะที่ต้องการได้

พรณธิภา อ่อนแสง (2532 : 48) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกควรมีลักษณะดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา
3. ขั้นตอนต่างๆในการสร้างแบบฝึก
4. ศึกษาปัญหาความบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน

5. ศึกษาจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้
6. ศึกษาลักษณะของแบบฝึก
7. กำหนดรูปแบบและสร้างแบบฝึกให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการแก้ไข

จूरรัตน์ ทองพานิชย์ (2538 : 26) มีแนวคิดในการสร้างแบบฝึกดังนี้

1. แบบฝึกสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์ปัญหาและมีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. แบบฝึกสร้างขึ้นโดยคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน
3. แบบฝึกสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและแบบฝึกหนึ่งๆแก้ไขปัญหานั้นเฉพาะเรื่อง เวลาในการฝึกควรคำนึงถึงความเหมาะสมของวัยและพัฒนาการของเด็ก
4. แบบฝึกมีลักษณะที่กระตุ้นความสนใจ สร้างบรรยากาศให้สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อหน่าย มีกิจกรรมหลายชนิด เพื่อส่งเสริมทักษะและการเรียนรู้ให้คงทน

จากแนวคิดต่าง ๆ ในการสร้างแบบฝึก สรุปได้ว่าการสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพนั้น ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสร้างแบบฝึกในด้านเนื้อหา ลักษณะของแบบฝึก ระยะเวลาในการฝึก กิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีรูปแบบที่น่าสนใจไม่น่าเบื่อ รวมถึงจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบฝึกได้ตรงกับปัญหาและเหมาะสมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

นิภา เล็กบำรุง (2518 : 14 – 15) ได้กล่าวถึงหลักการให้แบบฝึกแก่นักเรียนว่า ครูควรมีหลักการในการใช้แบบฝึกเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนดังนี้

1. แบบฝึกต้องแจ่มแจ้งและแน่นอน ครูต้องอธิบายวิธีทำอย่างชัดเจนให้นักเรียนเข้าใจถูกต้องและกำหนดขอบเขตให้แน่นอนไม่กว้างขวางเกินไป
2. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน
3. แบบฝึกควรเป็นเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เพราะความรู้หรือประสบการณ์เดิมย่อมเป็นรากฐานหรือประสบการณ์ใหม่ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้ง่ายและสะดวกขึ้น
4. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญของแบบฝึก เพื่อให้ นักเรียนมองเห็นคุณค่าอันเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนทำสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
5. ครูต้องเร้าความสนใจของนักเรียนให้มีต่อแบบฝึกนั้น
6. ครูควรเป็นผู้ตั้งปัญหาขึ้นและปัญหานั้นไม่ยากเกินความสนใจของนักเรียน แต่เร้าความอยากรู้อยากเห็นและยั่วให้นักเรียนอยากแก้ปัญหา

7. การให้นักเรียนรู้เค้าโครงเสียก่อน จะเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนอยากรู้ อยากเห็นและช่วยให้นักเรียนอยากแก้ปัญหา

8. เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แบบฝึกอย่างเดียวกันก็ควรพิจารณาด้านคุณภาพของแบบฝึกให้แตกต่างกันหรือให้เด็กที่เรียนอ่อนมีเวลาทำมากกว่า

เกษร รองเดช (2522 : 36-37) ได้ให้แนวทางการสร้างแบบฝึกที่ดีดังต่อไปนี้

1. สร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน คือ ไม่ง่ายและไม่ยากจนเกินไป
2. เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากฝึกการออกเสียงเป็น พยางค์ คำ วลี ประโยค และ คำประพันธ์
3. แบบฝึกบางแบบฝึกใช้ภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในการฝึก และจะช่วยย่นย่อให้ติดตามตามหลักของการจูงใจ
4. แบบฝึกที่สร้างขึ้นเป็นแบบฝึกง่ายๆสั้นๆ ให้ใช้เวลาในการฝึกประมาณ 10 ถึง 20 นาที ป้องกันความเบื่อหน่าย แบบฝึกต้องมีลักษณะต่างๆกัน เช่น ประสมคำจากภาพ เล่นกับภาพ เต็มคำลงในช่องว่าง อ่านคำประพันธ์ ฝึกร้องเพลง ใช้เกมต่างๆประกอบ

ประสงค์ ราชณสุข (2532 : 56) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีโดยยึดหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. เป็นแบบฝึกหัดแบบฝึก ฟัง - พูด
2. เป็นแบบฝึกที่สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. เป็นแบบฝึกที่เร้าความสนใจและจูงใจนักเรียนโดยใช้ ภาพประกอบ แบบฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เริ่มฝึกโดยออกเสียงระดับพยางค์ คำเดี่ยว คำคู่ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ
4. เป็นแบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน คือ เป็นแบบฝึกสั้นๆ ง่ายๆ แบบฝึกหนึ่งๆจะลึกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียวและใช้เวลาในการฝึกครั้งละประมาณ 30 – 50 นาที
5. เป็นแบบฝึกที่มุ่งเสริมสร้างบรรยากาศ เพื่อความสนุกสนานและความกระตือรือร้นให้นักเรียน แบบฝึกจึงมีกิจกรรมใช้เพื่อการเรียนการสอนหลายๆชนิดมาประกอบ เช่น การฝึกด้วยการใช้บัตรภาพ และประโยค บัตรคำ นิทาน เกมต่างๆ เป็นต้น

จากเอกสารต่าง ๆ ข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีควรมีเนื้อหาตรงกับจุดมุ่งหมายในการฝึก ไม่ยากหรือง่ายเกินไป ฝึกจากง่ายไปหายาก มีคำชี้แจงที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบเพื่อสร้างความสนใจ ความท้าทายให้เหมาะกับวัยของผู้เรียน รวมถึงระยะเวลาที่เหมาะสมในการฝึกเพื่อไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

ประโยชน์ของแบบฝึก

เพ็ชต์ดี. (มาสวิลล รักบ้านเกิด ม.ป.ป. ; อ้างอิงมาจาก Petty. 1963 : 469 - 472) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยแบ่งภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นเป็นระบบระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่จะต้องอาศัยการส่งเสริมและการดูแลเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถในทางภาษาที่แตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน โดยกระทำดังนี้
 - ก. ฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น
 - ข. ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - ค. เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก
5. แบบฝึกใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากศึกษาบทเรียนในแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถนำแบบฝึกไปไว้ใช้เป็นแนวทางและทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
7. แบบฝึกมีส่วนช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆได้ทันทั่วทั้ง
8. แบบฝึกควรจัดขึ้นนอกเหนือจากบทเรียน เพื่อช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
9. แบบฝึกที่ได้จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยประหยัดเวลาและแรงงานให้กับครูในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกหัดจากตำราเรียน ทำให้มีเวลาได้ฝึกฝนทักษะต่างๆมากขึ้น
10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอนย่อมลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงในกระดาษไขทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ได้อย่างมีระบบและระเบียบ

ณัฐชา ฐานิสร์ (2537: 41) กล่าวว่า แบบฝึกมีประโยชน์ในการช่วยเพิ่มเติมในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่ถูกจัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น แต่ต้องอาศัยความเอาใจใส่จากครูด้วย แบบฝึกช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเหมาะสมกับความสามารถของเด็กจะทำให้เกิดผลดีทางจิตใจ ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทนเพราะเด็กฝึกทำซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งในเรื่องที่ตนบกพร่อง แบบฝึกยังใช้เป็นเครื่องมือวัดผลทางการเรียนหลังจากจบบทเรียนแล้ว ช่วยให้ครูเห็นปัญหาของเด็กอย่างชัดเจน

สำหรับตัวเด็กก็สามารถเก็บแบบฝึกไว้ใช้เป็นเครื่องมือในการทบทวนความรู้ได้ นอกจากนี้ แบบฝึกยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูและนักเรียน ประหยัดเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่ายในการฝึกฝนแต่ละครั้ง

นอกจากนี้ ทิพวรรณ หอมพูล (2537 : 15) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบฝึกว่า เป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน และการฝึกทักษะแต่ละทักษะนั้นควรจะมีหลายรูปแบบเพื่อให้นักเรียนจะได้ไม่เบื่อ แบบฝึกนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญทางภาษาของนักเรียนแล้วยังมีประโยชน์สำหรับครูในการสอน ทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้นๆของเด็กและเห็นข้อบกพร่องในการเรียนซึ่งจะได้แก้ไขปรับปรุงได้ทันที่ ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จทางการเรียนการสอนที่ดีที่สุดและสามารถเก็บรักษาไว้ใช้ได้ในอนาคตต่อไป

สรุปได้ว่า แบบฝึกมีประโยชน์เป็นส่วนเสริมในการฝึกทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น การฝึกซ้ำๆทำให้เกิดความชำนาญและความคงทนทางด้านภาษา มีส่วนช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาของนักเรียนได้ชัดเจนและนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนได้ถูกต้อง ผู้เรียนยังสามารถทบทวนฝึกฝนและแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตนเองตามคำแนะนำของครู

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540: 99) กล่าวถึง ทฤษฎีของธอร์นไดค์ว่าเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยแสดงในรูปแบบต่างๆ จนกว่าจะเป็นที่พอใจที่เรียกว่า การลองผิดลองถูก

กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ สรุปได้ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดทำอยู่บ่อยๆด้วยความเข้าใจจะทำให้เกิดทักษะเกิดเป็นการเรียนรู้อย่างถาวรแต่ถ้าไม่กระทำซ้ำบ่อยๆ ในที่สุดก็อาจลืมได้

3. กฎแห่งการใช้ (Law of use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้นหากได้มีการนำไปใช้บ่อยๆ หากไม่มีการนำไปใช้อาจมีการลืมเกิดขึ้นได้

4. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (law of Effect) เมื่อคนได้รับผลที่พึงพอใจในการเรียนรู้ก็ย่อมอยากเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจจะไม่อยากเรียนรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

พรณี ชูทัย (2522 : 192-195) ได้เสนอการนำหลักจิตวิทยามาช่วยในการฝึกทักษะ

1. สาธิตและการอธิบายแนะนำ เริ่มแรกควรบอกให้นักเรียนทราบว่าอย่างไร ซึ่งแจ้งให้เห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียนนั้น เพื่อเร้าให้เด็กเกิดความสนใจ

2. ให้เด็กได้มีโอกาสฝึกทักษะที่หลังจากการสาธิตและสิ่งที่ต้องคำนึง คือ การทำซ้ำและการเสริมแรง ควรให้โอกาสเด็กได้ฝึกซ้ำๆ และควรให้ได้รับการเสริมแรงอย่างทั่วถึง
3. ในขณะที่ฝึก การให้คำแนะนำควรให้เพื่อช่วยให้เด็กฝึกทักษะนั้นๆได้ด้วยตนเอง
4. ให้คำแนะนำที่อยู่ในบรรยากาศที่สบายๆ ครูผู้สอนต้องใจเย็นไม่ดุ บรรยากาศที่ไม่ดี เครียดจะยั่วให้เด็กเกิดความพยายามที่จะฝึก
5. สิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนพบปัญหายากในการฝึกทักษะใหม่ คือ การที่ทักษะเก่าของผู้เรียนจะมารบกวนการเรียนรู้ทักษะใหม่ ซึ่งควรแก้ไขด้วยการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจว่าทักษะใหม่ที่จะฝึกฝนนั้นจะมีวิธีการของตนเอง ซึ่งแตกต่างไปจากวิธีการของทักษะเก่าและพยายามกระตุ้นให้นักเรียนระลึกอยู่เสมอว่าเขากำลังเรียนทักษะใหม่

สุณีย์ ธีรดากร (2525 : 59) กล่าวถึง ลักษณะของความพร้อมและองค์ประกอบที่ทำให้ นักเรียนเกิดความพร้อมว่า “ความพร้อมคือ สภาพความเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และ สติปัญญาของนักเรียน รวมทั้งความสนใจและความรู้พื้นฐาน องค์ประกอบที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดความพร้อม ได้แก่ วุฒิภาวะซึ่งเป็นความเจริญเติบโตโดยธรรมชาติของร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และ สังคม...”

สถิต วงศ์สวรรค์ (2525 : 138) กล่าวถึงประโยชน์ของแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และ แนวทางการใช้แรงจูงใจว่า การใช้แรงจูงใจเพื่อจัดการเรียนการสอนจะช่วยให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ทั้งช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียน ก่อให้เกิดพลังและความพร้อมในการเรียน ครูจะต้องรู้จักใช้แรงจูงใจให้เหมาะสม กล่าวคือ ครูต้องเลือกใช้แรงจูงใจให้เหมาะสมกับ เหตุการณ์ โดยคำนึงถึงวุฒิภาวะ เพศ วัย และ พัฒนาการของนักเรียน

กรรณิการ์ พวงเกษม (2535 : 43) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญในการที่จะทำให้การสอนของครู และการเรียนของเด็กรบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย อยู่ยู่ที่การวางแผนการสอนและการเลือกใช้วิธีสอน ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ นักการศึกษาเชื่อว่าหลักทางจิตวิทยาที่ครูควรนำมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มีดังนี้

1. ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เมื่อบทเรียนสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของผู้เรียน
2. ครูควรเริ่มต้นสอนจากระดับความรู้ของนักเรียน
3. นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนและวิธีการเรียนต่างกัน
4. กิจกรรมที่นักเรียนทำจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้
5. การฝึกซ้ำหลายๆครั้ง จะทำให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำและคล่องแคล่วในบทเรียนที่กำลังเรียนอยู่

6. ครูจะต้องจัดการฝึกให้ซ้ำกันเป็นช่วงๆ ที่ห่างกันนานพอสมควร
7. แต่ละครั้งที่ผู้เรียนฝึกบทเรียน จะต้องรู้ว่าตนกำลังทำสิ่งที่ถูกต้องเพื่อจะได้เกิดความแน่ใจเมื่อทำพฤติกรรมนั้นๆซ้ำจะมีการเสริมแรงของพฤติกรรมเกิดเป็นนิสัยใหม่ขึ้น
8. ผู้เรียนจะต้องรู้ว่าบทเรียนที่ตนกำลังฝึกอยู่นั้นมีความหมายว่าอย่างไร
9. ในขณะที่ฝึก ผู้เรียนควรจะรู้ว่ามีความถูกต้องอันใดที่จะยึดถือได้ เพื่อตนจะได้สร้างพฤติกรรมใหม่ขึ้นอย่างถูกต้อง
10. การเรียนนั้นจะต้องนำไปใช้ได้จริงและสามารถสนองความต้องการของผู้เรียนได้
11. การถ่ายโยงความรู้มิได้เกิดขึ้นเป็นอัตโนมัติในทุกกรณี ครูจะต้องช่วยแนะหรืออธิบาย
12. บทเรียนที่ต่อเนื่องกันเป็นบ่อเกิดของการเรียนรู้

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก พอจะสรุปได้ คือ การฝึกหัดสิ่งใดถ้าทำอยู่บ่อยๆ ผู้ฝึกก็จะเกิดทักษะ เกิดความคล่องแคล่วและจะกลายเป็นการเรียนรู้อย่างถาวร การสร้างแบบฝึกต้องจัดให้ตรงประเด็นของปัญหาและเหมาะสมกับผู้เรียน มีการเสริมแรงผู้เรียน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการฝึกต่อไป ทั้งยังต้องคำนึงถึงกิจกรรมในการฝึกให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อความสนใจและพึงใจในการฝึก รวมถึงบรรยากาศการเรียนการสอนที่ผ่อนคลายเป็นกันเองจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

งานวิจัยในประเทศ

เกษร รongเดช (2522 : 54-59) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกเพื่อซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ “ง” “ฟ” “ฝ” “คว” และ “ขว” โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลานสกา ตำบลท่าที่ อำเภอสานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2521 จำนวน 30 คน ใช้แบบฝึกในเวลา 15 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านออกเสียง “ง” “ฟ” “ฝ” “คว” และ “ขว” ก่อนและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 แสดงว่า หลังฝึกนักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะ “ง” “ฟ” “ฝ” “คว” และ “ขว” ได้สูงขึ้น

พรรณธิภา อ่อนแสง (2532) ได้ศึกษาปัญหาการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว โดยการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไทย - ลาว ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยแบบฝึกทั่วไป โรงเรียนนครไทยวิทยาคม อำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก สร้างแบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบจำนวน 16 แบบฝึก แบบฝึกทั่วไปจำนวน 16 แบบฝึก นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน ผลการทดลองพบว่าภายหลัง

การใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว สูงขึ้นกว่าการใช้แบบฝึกทั่วไป

จूरรัตน์ ทองพานิชย์ (2538) ได้ศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาไทย โดยได้สร้างแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียงพยัญชนะต้น ฉ ซึ่งหมายถึงเสียง ฉ และ เสียง ช พยัญชนะ ต้น ร พยัญชนะต้นควบกล้ำ ร ล ว พยัญชนะตัวสะกด ก ในกรณีที่ประสมด้วยสระเสียงยาว คำที่ออกเสียงสระ ไ- และเสียงวรรณยุกต์โท ในกรณีที่พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง รวมทั้งสิ้น 60 แบบฝึก สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาพวน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่1 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนวัดบ้านทราย สำนักงานการศึกษา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จำนวน 36 คน เวลาที่ใช้ในการทดลองวันละ 6 คาบ คาบละ 20 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน เวลาที่ใช้ทดลองคือ ชั่วโมงการเรียนวิชาภาษาไทยวันละ 3 คาบ และเวลา 14.30 – 15.30 น. ซึ่งเป็นเวลาสอนซ่อมเสริมในระดับประถมศึกษาตอนต้น วันละ 3 คาบ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวม 180 คาบ ผลการวิจัยปรากฏว่า การออกเสียงที่เป็นปัญหาของกลุ่มทดลองหลังการใช้แบบฝึก นักเรียนสามารถออกเสียงถูกต้องสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมพร หลิมตระกูล (2541) ได้ศึกษาปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยสร้างแบบฝึกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นควบกับ ร ล ว มีทั้งหมด 15 เสียง ได้แก่ กร กล กว ขร ชล ขว คร คล คว ตร พร พล รวมทั้งสิ้น 31 แบบฝึก กลุ่มทดลองที่เลือกไว้เป็นนักเรียน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ซึ่งคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องชัดเจนมากที่สุด นำมาห้องเรียนละ 2 คน จาก 15 ห้องเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เวลาที่ใช้ในการทดลองเป็นเวลา 18 สัปดาห์ๆละ 2 ครั้งๆ ละ 50 นาที ผลทดลองปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำของกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้แบบฝึกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้

งานวิจัยต่างประเทศ

แคลนตัน (Clanton.1977 : 2690-2691 - A) ได้ศึกษาวิจัยการใช้แบบฝึกในการพัฒนา นักเรียนที่มีปัญหาในการสะกดคำ โดยการใช้แบบฝึกชนิดที่ลบตัวอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไป โดยกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนเกรด 6-7 จำนวน 194 คน จากสองโรงเรียน ในรัฐนอร์ทเวสต์อาคันซัส ขั้นตอนการทดลองโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกซึ่งลบตัวอักษรออกจากคำ

แล้วให้นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไป สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด รวม 3 สัปดาห์ คำที่ใช้ในแบบฝึกหัดเป็นคำในแบบเรียนที่นักเรียนใช้เรียนเป็นประจำในชั้นเรียน ผลการทดลองมีข้อสรุปได้ 4 ประเด็นคือ

1. กลุ่มทดลองจะมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในแต่ละสัปดาห์
2. คะแนนของกลุ่มทดลองหลังการทำแบบฝึกสูงกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึก
3. คะแนนของกลุ่มทดลองจะสูงขึ้นเรื่อยหลังจากการทำแบบฝึกเป็นประจำ
4. นักเรียนกลุ่มทดลองในเกรด 6 จะมีคะแนนสูงกว่า นักเรียนทดลองในเกรด 7 เพราะ

ครูผู้สอนได้รับการอบรมการสอนในระดับประถมและวิธีการบริหารจัดการห้องที่ดีกว่า

สรุปได้ว่า แบบฝึกมีส่วนสำคัญกับการพัฒนาการเรียนภาษา และคงต้องคำนึงถึงวิธีการสอนและการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูผู้สอนด้วย ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ลอเรย์ (Lowrey.1978 : 817- A) ได้ศึกษาวิจัยการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียน ระดับเกรด 1 ถึงระดับเกรด 3 จำนวน 87 คน ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาในด้านการอ่าน พยัญชนะสระ การผสมอักษรและคำพื้นฐาน โดยการใช้แบบฝึกอ่านในช่วงเวลา 2 นาที 5 นาที 10 นาที และ 15 นาที ตามลำดับของระดับชั้นเรียนและได้ผลวิจัยว่า การใช้แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้และ จากการทดลองพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังการทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนการทดสอบก่อนทำแบบฝึก
2. แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้และช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน
3. การนำแบบฝึกนี้จะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนมาก

สรุปได้ว่า การฝึกฝนจากการใช้แบบฝึกมีผลต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียน ข้อสังเกตจากการทดลองเห็นว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะให้กับผู้เรียน

จากเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกดังที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้นำมาประมวลเป็นแนวคิดในการสร้างแบบฝึกและนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการวิจัย
4. การจัดกระทำกับข้อมูล
5. การใช้สถิติในการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในระดับต้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนนานาชาติไทย - จีน จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 30 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในระดับต้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน ปีการศึกษา 2551 จำนวน 8 คน โดยครูผู้สอนคัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาในการออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เป็นพยัญชนะต้น จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 30 คน ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 8 คน ที่มีลำดับคะแนนน้อยที่สุดของการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดระยะเวลาการทดลองในเวลาเรียนซ่อมเสริมชั่วโมงภาษาไทยหลังเลิกเรียน

ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองใช้แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน คือวันอังคารและวันพฤหัสบดี วันละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ตั้งแต่เวลา 14:20 - 15:10 น. เริ่มดำเนินการทดลองตั้งแต่วันที่ 6 มกราคม 2552 ถึงวันที่ 12 มีนาคม 2552

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือเพื่อฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เพื่อใช้สำหรับนักเรียนชาวจีนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกและศึกษาหลักจิตวิทยาเพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึก

2.2 ศึกษาหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวจีนระดับต้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแบบฝึกให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสนใจและวัยของกลุ่มตัวอย่าง

2.3 สร้างแบบทดสอบคำที่มีพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เป็นพยัญชนะต้น สำหรับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยสำรวจคำที่มีพยัญชนะต้นเหล่านี้จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทยเล่มหนึ่งในชุดพื้นฐานภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่นักเรียนใช้เรียน แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบที่ใช้ก่อนและหลังการทดลองใช้ชุดแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.4 สร้างแบบฝึกการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เป็นพยัญชนะต้น จำนวน 5 ชุด รวม 20 แบบฝึก คือ

แบบฝึกชุดที่ 1	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/	จำนวน 4	แบบฝึก
แบบฝึกชุดที่ 2	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /บ/	จำนวน 4	แบบฝึก
แบบฝึกชุดที่ 3	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/	จำนวน 4	แบบฝึก
แบบฝึกชุดที่ 4	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ง/	จำนวน 4	แบบฝึก
แบบฝึกชุดที่ 5	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ รวมกัน	จำนวน 4	แบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักจิตวิทยา การเรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก โดยแบบฝึกแต่ละชุดจะเรียงลำดับจากการฝึกออกเสียงคำพยางค์เดียว คำสองพยางค์ และการฝึกคำที่อยู่ในประโยค ตามลำดับ การมีรูปภาพประกอบ กิจกรรมหลากหลายในการฝึก เช่น เกม การแข่งขัน เพื่อสร้างบรรยากาศให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ และเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

2.5 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบและแบบฝึกการออกเสียงที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ แบบทดสอบ แผนการสอน โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ภาษาไทยเป็นอย่างดีและมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมากกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน คือ

1) นางกฤษณา สุภากัตร์ ครูชำนาญการพิเศษ คศ.3 โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยเป็นเวลา 32 ปี

2) นางสาวปิยะวรรณ อุ่ท่าธร ครูสอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนบางกอกพัฒนาแผนกประถม และเป็นผู้ประสานงานกิจกรรมหลังเลิกเรียนแผนกภาษาไทย เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยให้นักเรียนชาวต่างประเทศและนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ เป็นเวลามากกว่า 10 ปี

3) นางสาวพจนมาศ รักมณี ครูสอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยให้นักเรียนชาวต่างประเทศและนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ เป็นเวลา 6 ปี

2.6 ผู้วิจัยรวบรวมข้อคิดเห็น คำแนะนำและข้อบกพร่องต่างๆ นำไปปรับปรุง โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ แล้วนำมาทดลองกับผู้เรียนชาวจีนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน เพื่อจะนำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ตาราง 4 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

สัปดาห์ ที่	วัน เดือน ปี	เวลา	รายการแบบฝึก
1 - 2	6 ม.ค - 15 ม.ค 52	14:20-15:10 น.	ปฐมนิเทศและทำแบบทดสอบก่อนเรียน แบบฝึกชุดที่ 1 การฝึกออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะ ต้น /ด/ จำนวน 4 แบบฝึก
3 - 4	20 ม.ค - 29 ม.ค 52	14:20-15:10 น.	แบบฝึกชุดที่ 2 การฝึกออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะ ต้น /บ/ จำนวน 4 แบบฝึก
5 - 6	3 ก.พ - 12 ก.พ 52	14:20-15:10 น.	แบบฝึกชุดที่ 3 การฝึกออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะ ต้น /ร/ จำนวน 4 แบบฝึก
7 - 8	17 ก.พ - 26 ก.พ 52	14:20-15:10 น.	แบบฝึกชุดที่ 4 การฝึกออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะ ต้น /ง/ จำนวน 4 แบบฝึก
9 - 10	3 มี.ค 52 12 มี.ค 52	14:20-15:10 น.	แบบฝึกชุดที่ 5 การฝึกออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะ ต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ จำนวน 4 แบบฝึก และทำ แบบทดสอบ หลังเรียน

4. การจัดกระทำกับข้อมูล

1. ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน
2. ศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน

5. การใช้สถิติในการวิจัย

5.1 การใช้สถิติหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับชาวจีน โดยใช้สูตร ของชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2530 : 495-496) ดังต่อไปนี้

สูตรที่ 1

$$E1 = \frac{\frac{\sum x}{n}}{A} \times 100$$

สูตรที่ 2

$$E2 = \frac{\frac{\sum F}{n}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในแบบฝึกคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายแบบฝึก
	E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบรวมหน่วยคิดเป็นร้อยละ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายแบบฝึกแต่ละชุด
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฝึกหลังใช้แบบฝึกทุกชุด
	n	แทน	จำนวนผู้เรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึก
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึก

5.2 สถิติที่ใช้ศึกษาผลความก้าวหน้าของผู้เรียนในการทดลองก่อนและหลังได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน โดยใช้ t-test สำหรับ Dependent Sample ของ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2540 : 248)

สูตร

$$t = \frac{\sum d}{\sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ d คือ ค่าความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบหลังฝึกและก่อนฝึก
 n คือ จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum d^2$ คือ ผลรวมของ d แต่ละตัว ยกกำลังสอง
 $(\sum d)^2$ คือ การเอาผลรวมของ d มายกกำลังสอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการที่ได้นำแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีนที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาศึกษาเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยใช้เกณฑ์ 80/80 และศึกษาผลความก้าวหน้าของผู้เรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกชุดนี้ โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบฝึก โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึก
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึก
E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึก
E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียน) คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึก
A	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึก
B	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนที่นักเรียนได้จากการทดสอบก่อนใช้แบบฝึก เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E1 (80 ตัวแรก)
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนที่นักเรียนได้จากการทดสอบหลังใช้แบบฝึก เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E2 (80 ตัวหลัง)
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกชุดนี้ โดยเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึก โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทดสอบก่อนได้รับการฝึกด้วยแบบฝึก การออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก (E1) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 5 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ชุดที่ 1-5 ของกลุ่มตัวอย่าง 8 คน

คนที่	แบบทดสอบ ก่อนเรียน (20)	แบบฝึก ชุดที่ 1 (10)	แบบฝึก ชุดที่ 2 (10)	แบบฝึก ชุดที่ 3 (10)	แบบฝึก ชุดที่ 4 (10)	แบบฝึก ชุดที่ 5 (10)
1	10	1	4	4	2	5
2	10	0	0	0	2	0
3	11	1	0	0	0	0
4	8	0	0	0	1	0
5	8	0	1	2	0	0
6	13	3	3	5	6	4
7	6	0	0	0	0	0
8	14	1	2	0	4	3
$\sum x$	80	6	10	11	15	12
E1	50.00	7.50	12.50	13.75	18.75	15.00

จากตาราง 5 ผู้วิจัยพบว่า ผลคะแนนจากการทดสอบก่อนได้รับการฝึกด้วยแบบฝึก การออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ คิดเป็นร้อยละ 7.50 - 18.75 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ (E1=80) โดยมีค่าประสิทธิภาพร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

แบบฝึกชุดที่ 1 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 7.50
 แบบฝึกชุดที่ 2 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /บ/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 12.50
 แบบฝึกชุดที่ 3 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 13.75
 แบบฝึกชุดที่ 4 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ง/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 18.75
 แบบฝึกชุดที่ 5 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 15.00

จากค่าประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าแบบฝึกทั้ง 5 ชุด ไม่ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ (E1=80)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทดสอบหลังได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง (E2) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 6 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ชุดที่ 1-5 ของกลุ่มตัวอย่าง 8 คน

คนที่	แบบทดสอบ หลังเรียน (20)	แบบฝึก ชุดที่ 1 (10)	แบบฝึก ชุดที่ 2 (10)	แบบฝึก ชุดที่ 3 (10)	แบบฝึก ชุดที่ 4 (10)	แบบฝึก ชุดที่ 5 (10)
1	20	9	9	8	10	10
2	15	7	8	6	9	8
3	18	7	10	10	8	9
4	16	8	8	6	10	8
5	17	9	9	8	10	8
6	20	9	10	10	10	10
7	13	5	10	5	7	9
8	17	8	9	3	10	10
$\sum F$	136	62	73	56	74	72
E2	85.00	77.50	91.25	70.00	92.50	90.00

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ทั้ง 5 ชุด มีทั้งผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ ประสิทธิภาพตัวหลัง (E2= 80) โดยมีค่าประสิทธิภาพร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

แบบฝึกชุดที่ 1 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 77.50
 แบบฝึกชุดที่ 2 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /บ/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 91.25
 แบบฝึกชุดที่ 3 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 70.00
 แบบฝึกชุดที่ 4 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ง/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 92.50
 แบบฝึกชุดที่ 5 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 90.00

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก E1=80/ E2=80 ดังนั้นค่า E2 ซึ่งเป็นค่าประสิทธิภาพร้อยละหลังการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ต้องสูงกว่าร้อยละ 80 จึง

ถือว่าผ่านเกณฑ์ แต่จากคะแนนที่ปรากฏในตาราง 6 พบว่ามีแบบฝึกที่มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (E2 สูงกว่าร้อยละ 80) และต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (E2 ต่ำกว่าร้อยละ 80) ดังนี้

แบบฝึกที่มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (E2 สูงกว่าร้อยละ 80)

มี 3 แบบฝึก คือ

1. แบบฝึกชุดที่ 2 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /บ/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 91.25
2. แบบฝึกชุดที่ 4 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ง/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 92.50
3. แบบฝึกชุดที่ 5 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 90.00

แบบฝึกที่มีค่าประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (E2 ต่ำกว่าร้อยละ 80)

มี 2 แบบฝึก คือ

1. แบบฝึกชุดที่ 1 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 77.50
2. แบบฝึกชุดที่ 3 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 70.00

จากผลคะแนนดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้นชุดที่ 2, 4, 5 คือ แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /บ/, /ง/ และ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ตามลำดับนั้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนมากขึ้น อย่างไรก็ตาม แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะ /ด/ และ /ร/ แม้ประสิทธิภาพไม่ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพหลังการฝึก (E2= 80) แต่จากผลคะแนนของนักเรียนที่ปรากฏก่อนฝึกและหลังฝึก คือ การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ ($E1/ E2 = 7.50 / 77.50$) และ การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/ ($E1/ E2 = 3.75 / 70.00$) แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทั้ง 2 ชุด ก็มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังการใช้แบบฝึกดีขึ้น แสดงถึงนักเรียนมีการพัฒนาการออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนมากขึ้นจากเดิมเช่นกัน

สรุปได้ว่า แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ทั้ง 5 ชุด แม้จะมีผลคะแนนที่แสดงค่าประสิทธิภาพร้อยละทั้งผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ แต่จากการเปรียบเทียบผลคะแนนของนักเรียนที่ปรากฏก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการออกเสียงแล้ว แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้นและได้พัฒนาทักษะการอ่านรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์ให้แก่ผู้เรียน

3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 7

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าประสิทธิภาพแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน ชุดที่ 1-5 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ($E1/E2=80/80$)

แบบฝึกชุดที่	เรื่อง	E1	E2
1	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/	7.50	77.50
2	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /บ/	12.50	91.25
3	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/	13.75	70.00
4	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ง/	18.75	92.50
5	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/	15.00	90.00
รวมเฉลี่ย 5 ชุด		13.50	84.25

จากตาราง 7 แสดงว่าแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน โดยมีประสิทธิภาพของคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึกของแบบฝึกทั้ง 5 ชุด คือ $E1=13.50$ และมีประสิทธิภาพของคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึกทั้ง 5 ชุด คือ $E2 = 84.25$

ค่าประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่า แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนได้

4. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน ทั้ง 5 ชุด โดยเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึก โดยใช้สถิติ t -test แบบ Dependent ซึ่งผลปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ตาราง 8 แสดงคะแนนการทดสอบวัดความก้าวหน้าก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ทั้ง 5 ชุด ของกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อแบบฝึกการออกเสียง	n	คะแนนการทดสอบ		d	d^2	t
		ก่อนฝึก	หลังฝึก			
การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/	8	6	62	56	3,136	18.017 Sig0.00*
การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /บ/	8	10	73	63	3,969	
การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/	8	11	56	45	2,025	
การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ง/	8	15	74	59	3,481	
การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/	8	12	72	60	3,600	

$$\sum d = 283 \quad \sum d^2 = 16,211$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า ภายหลังจากได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ทั้ง 5 ชุด นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการออกเสียงพยัญชนะต้นดังกล่าวสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การใช้แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ทั้ง 5 ชุด สำหรับนักเรียนชาวจีน ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านการออกเสียง คำได้ถูกต้องมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเสียงพยัญชนะในภาษาไทยและภาษาจีน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียงพยัญชนะของนักเรียนชาวจีน โดยมีเนื้อหาของแบบฝึกรวม 5 ชุด ได้แก่ การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /บ/ การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/ การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ง/ การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เมื่อได้แบบฝึก แบบทดสอบ และแผนการสอนแล้ว ผู้วิจัยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบ เนื้อหา ภาษา รูปแบบ และให้คำแนะนำ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข ต่อจากนั้นผู้วิจัยนำแบบฝึกที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มย่อยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และรวบรวมข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึกตามเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนหลังใช้แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ดังที่ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยพร้อมทั้งอภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน เพื่อฝึกทักษะการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ให้กับนักเรียนชาวจีนที่มีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะต้นดังกล่าวให้สามารถออกเสียงได้ถูกต้องและชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดลองตามกระบวนการในการหาประสิทธิภาพแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ และ นำข้อมูลมาวิเคราะห์นั้นปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ได้แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน 5 ชุดดังนี้
แบบฝึกชุดที่ 1 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/
แบบฝึกชุดที่ 2 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /บ/
แบบฝึกชุดที่ 3 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/
แบบฝึกชุดที่ 4 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ง/
แบบฝึกชุดที่ 5 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/

การนำเสนอเนื้อหาแต่ละชุดประกอบด้วย คำอธิบายการใช้แบบฝึก คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นที่จะใช้ฝึกการออกเสียงแต่ละชุด สื่อการเรียนการสอนสำหรับครู ภาพประกอบบัตรคำและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2. แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ มีประสิทธิภาพ 13.50 / 84.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยประสิทธิภาพของแบบฝึกทั้ง 5 ชุดอยู่ระหว่าง 7.50–18.75 / 70.00 – 92.50 (E1/ E2) ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E1) เฉลี่ยเป็น 13.50 และประสิทธิภาพตัวหลัง (E2) เป็น 84.25

จากค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพ (E1) ของแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เท่ากับ 13.50 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้มีสาเหตุมาจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนน้อย จึงทำให้ค่าประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์แต่ภายหลังจากที่นักเรียนได้รับการฝึกการออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทุกชุดแล้ว ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพ (E2) เท่ากับ 84.25 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือร้อยละ 80 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทักษะในการออกเสียงพยัญชนะดังกล่าวเพิ่มขึ้น และแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ชุดนี้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบฝึกการออกเสียงสำหรับชาวเงินได้

3. เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ หลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า การใช้แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ในการฝึกการออกเสียงพยัญชนะดังกล่าว สามารถแก้ปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะต้น ทำให้นักเรียนชาวเงินสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นเหล่านี้ได้ถูกต้อง ชัดเจน และเป็นการเพิ่มวงศัพทให้แก่นักเรียนได้มากขึ้น

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทดสอบก่อนได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก (E1) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แบบฝึกชุดที่ 1	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 7.50
แบบฝึกชุดที่ 2	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /บ/	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 12.50
แบบฝึกชุดที่ 3	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 13.75
แบบฝึกชุดที่ 4	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ง/	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 18.75
แบบฝึกชุดที่ 5	การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 15.00

จากค่าประสิทธิภาพข้างต้นคิดเป็นร้อยละ 7.50 - 18.75 แสดงว่า การทดสอบก่อนได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ สาเหตุที่

เป็นเช่นนั้น เพราะนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวจีนที่มีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เนื่องจากในภาษาจีนไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนออกเสียงพยัญชนะต้นเหล่านี้ไม่ชัดเจน ซึ่งส่งผลให้คะแนนก่อนได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกชุดนี้มีค่าประสิทธิภาพไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ ($E1 = 80$)

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าประสิทธิภาพร้อยละของแบบฝึกแต่ละชุดมีความแตกต่างกันตามความสามารถและทักษะพื้นฐานในตัวบุคคล สาเหตุเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวซึ่งเอื้อในการฝึกฝนและการใช้ภาษาไทยของนักเรียนแต่ละคน ทั้งในสังคมครอบครัวและในสังคมโรงเรียนแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น เด็กนักเรียนที่ได้คะแนนในการออกเสียงมากกว่าคนอื่น ๆ ผลจากการวิเคราะห์พบว่ามีพ่อแม่สามารถพูดภาษาไทยได้ มีพี่เลี้ยงเป็นคนไทย มีเพื่อนนักเรียนเป็นคนไทยที่ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารอยู่เป็นประจำ จึงทำให้มีทักษะในการฟังและการพูดได้ชัดเจนถูกต้องมากกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ในกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมในการใช้ภาษาไทย เช่น สมาชิกในครอบครัวพูดแต่ภาษาจีนและชอบอยู่ในหมู่เพื่อนคนจีนด้วยกัน เป็นต้น

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทดสอบหลังได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง ($E2$) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แบบฝึกชุดที่ 1 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 77.50
แบบฝึกชุดที่ 2 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /บ/	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 91.25
แบบฝึกชุดที่ 3 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 70.00
แบบฝึกชุดที่ 4 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ง/	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 92.50
แบบฝึกชุดที่ 5 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 90.00

จากค่าประสิทธิภาพข้างต้นคิดเป็นร้อยละ 70.00 – 92.50 แสดงว่าการทดสอบหลังได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ มีทั้งผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ และค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกแต่ละชุดมีความแตกต่างกัน แบบฝึกชุดที่ 4 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ง/ มีค่าประสิทธิภาพมากที่สุดคือ 92.50 แบบฝึกชุดที่ 2 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /บ/ มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 91.20 แบบฝึกชุดที่ 5 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 90.00 แบบฝึกชุดที่ 1 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 77.50 และแบบฝึกชุดที่ 3 การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/ ประสิทธิภาพร้อยละ 70.00 มีค่าประสิทธิภาพน้อยที่สุด

สาเหตุที่นักเรียนสามารถทำคะแนนแบบฝึกการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ง/ มีค่าประสิทธิภาพมากที่สุด คือ ร้อยละ 92.5 เพราะภาษาจีนมีเสียง /ng/ ผสมอยู่ในสระหลายตัว เช่น เสียงสระ /ang/ ออกเสียงว่า “ อัง ” สระ / eng/ ออกเสียงว่า “ เอิง ” เป็นต้น และเสียงพยัญชนะ /n/ ในภาษาจีนนั้นเป็นเสียงนาสิกเช่นเดียวกับเสียง /ง/ ในภาษาไทย จึงช่วยให้นักเรียนออกเสียงพยัญชนะต้น /ง/ ได้ง่ายขึ้นเมื่อฝึกการออกเสียง /ง/ แบบฝึกที่มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์รองลงมา

คือ แบบฝึกการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /บ/ ซึ่งมีประสิทธิภาพร้อยละ 91.25 เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /บ/ และ เสียง /ป/ มีตำแหน่งที่เกิดจากริมฝีปากเหมือนกัน แตกต่างกันที่เสียง /ป/ เป็นเสียงไม่ก้อง และ /บ/ เป็นเสียงก้องเท่านั้น จึงไม่ยากนักในการฝึกออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนขึ้น สำหรับแบบฝึกการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นรวมกันทั้ง /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ มีประสิทธิภาพร้อยละ 90.00 ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดนั้น เหตุผลมาจากการที่นักเรียนได้รับการฝึกการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นแยกแต่ละหน่วยเสียงมาแล้ว

สำหรับแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ ที่นักเรียนทำคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คือ มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 77.50 นั้น สาเหตุมาจากเสียงพยัญชนะในภาษาจีนไม่มีลักษณะของเสียงระเบิดเกิดที่ฟันและปุ่มเหงือกเหมือนเสียง /ด/ ในภาษาไทย ทำให้นักเรียนออกเสียงนี้ค่อนข้างยาก ส่วนแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ร/ ซึ่งได้ผลคะแนนน้อยกว่าเกณฑ์เช่นกัน ทั้งนี้เพราะภาษาจีนไม่มีเสียงพยัญชนะใดที่เป็นเสียงร่ว ฉะนั้นนักเรียนชาวจีนจึงไม่สามารถร่วลิ้นเพื่อออกเสียง /ร/ อย่างชัดเจนได้ แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะ /ด/ และ /ร/ แม้ประสิทธิภาพไม่ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพหลังการฝึก แต่จากผลคะแนนของนักเรียนที่ปรากฏก่อนฝึกและหลังฝึก คือ การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ด/ ค่า $E1/E2 = 7.50 / 77.50$ และ การฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น /ร/ ค่า $E1/E2 = 3.75 / 70.00$ ยังแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทั้ง 2 ชุด ก็มีประสิทธิภาพ คือ ทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังการใช้แบบฝึกดีขึ้น แสดงถึงนักเรียนมีการพัฒนาการออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนมากขึ้นจากเดิม หากใช้เวลาในการฝึกทักษะการออกเสียงพยัญชนะ/ด/ และ/ร/ มากและสม่ำเสมอจะช่วยให้ นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน

อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทักษะออกเสียงถูกต้องชัดเจนขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งสังเกตได้จากผลคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึกมีความแตกต่างกันมาก แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกมีทักษะและความสามารถในการออกเสียงเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้ใช้หลักจิตวิทยาการสร้างแบบฝึกตามทฤษฎีของธอร์นไดค์ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง โดยใช้รูปภาพที่นักเรียนรู้จักนำมาฝึกการออกเสียง การฝึกซึ่งผ่านกิจกรรมหลากหลาย เช่น เกมการแข่งขัน เพื่อสร้างบรรยากาศให้นักเรียนได้รับความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ ไม่เครียด ไม่รู้สึกว่าการถูกบังคับให้พูดออกเสียงคำเดิมซ้ำ ๆ กันหลายครั้งและในขณะเดียวกันก็ได้วางศัพท์เพิ่มขึ้นสำหรับใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกชุดนี้ ได้ค่าประสิทธิภาพเฉลี่ยก่อนได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นคิดเป็นร้อยละ 13.50 และหลังจากได้รับการฝึกค่าประสิทธิภาพเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.25 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 84.25 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ และจากการศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียน โดยเปรียบเทียบผลการทดสอบ

ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก โดยใช้สถิติ t -test แบบ Dependent ภายหลังจากที่นักเรียนได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ชุดนี้ นักเรียนมีทักษะและความสามารถในการออกเสียงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า การใช้แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ในการฝึกการออกเสียงพยัญชนะดังกล่าว สามารถเพิ่มทักษะในการออกเสียงพยัญชนะต้นที่เป็นปัญหาของนักเรียนชาวจีนให้ถูกต้องชัดเจน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การใช้แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน เพื่อฝึกทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมในการฝึกได้หลากหลายรูปแบบ เช่น ให้มีการเรียนการสอนทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานในระหว่างได้รับการฝึกและเป็นไปตามวัตถุประสงค์และแผนการสอนที่ตั้งไว้

1.2 แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน นักเรียนสามารถฝึกได้ด้วยตนเอง เพราะในแบบฝึกมีคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถเขียนคำอ่านเป็นภาษาของนักเรียนเอง นอกจากนี้ในแบบฝึกยังมีรูปภาพที่แสดงความหมาย และนักเรียนเรียนรู้คำของรูปภาพจากบทเรียนในห้องเรียนมาแล้ว นักเรียนสามารถตรวจสอบการออกเสียงที่ถูกต้องได้จากเพื่อน นักเรียนที่ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนหรือจากคำอ่านที่นักเรียนได้บันทึกไว้ในขณะเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรมีการสร้างแบบฝึกเพื่อแก้ไขเสียงพยัญชนะสะกด สระ และวรรณยุกต์ สำหรับนักเรียนชาวจีน เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงคำในภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจนต่อไป

2.2 ควรมีการวิจัยพัฒนาแบบฝึกสำหรับนักเรียนชาวจีน เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงคำในภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจนในรูปแบบต่างๆ เช่น ในรูปมัลติมีเดีย ซีดีรอม (CD-Rom) เพื่อใช้เป็นสื่อในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียง และเพื่อตอบสนองความต้องการสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2535). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. (2515). “แนวการสอนภาษาไทย” เอกสารนิเทศการศึกษาคู่มือครูภาษาไทย.
พระนคร: หน่วยศึกษานิเทศก์. กรมการฝึกหัดครู.
- กาญจนา นาคสกุล. (2524). ระบบเสียงภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษร รองเดช. (2522). แบบฝึกหัดเพื่อสอนช่วยเสริมการออกเสียงพยัญชนะ “ง” “ฟ” “ผ”
“คว” และ “ข” สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จूरรัตน์ ทองพานิชย์. (2538). การสร้างแบบฝึกแก้ไขการออกเสียงภาษาไทยที่เป็นปัญหา สำหรับ
นักเรียนที่พูดภาษาพวน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดบ้านทราย สำนักงานการ
ประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม.(การประถมศึกษา).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เงินเงิน และ หลี่ชีวหยิง. (2550). การเปรียบเทียบภาษาจีนและภาษาไทย. วารสารของ
มหาวิทยาลัยจีหนัน ฉบับที่ 4. ปี 2550.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2521). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชนิกา คำพูน. (2544). การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนเอก ภาษาไทยชั้นปีที่ 4
สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ฐปะนีย์ นาครทรรพ. (2515). บันทึกค้นคว้าภาษาไทย. พระนคร: กรุงเทพฯการพิมพ์.
- ณัฐชา ฐานีสร. (2537). การเปรียบเทียบผลของการฝึกคิดเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลที่มีต่อ
ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหาดใหญ่
วิทยาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดุขฎีพร ชำนิโรตศานต์. “ปัญหาการใช้ภาษาไทย” วิทยุศึกษา 17 สิงหาคม - กันยายน 2520.
- ทิพวรรณ หอมพูล. (2537). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความบทร้อยกรอง
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะระหว่างกลุ่มที่ใช้
การสอนตามคู่มือครูกับกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นาที เกิดอรุณ. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการรับรู้ทางสายตาของเด็กในระดับก่อน
วัยเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ฝึกทักษะด้วยการเล่นเกมและการใช้แบบฝึก.

- ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา เล็กบำรุง. (2518). พฤติกรรมการสอนของครูระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรสาคร เกี่ยวกับการกำหนดงานให้นักเรียนและทบทวนเมื่อจบบทเรียน. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. ดร. (2537). ภาษาจีนพื้นฐาน 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532). รายงานการวิจัยศึกษาผลการทดลองการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เพียรเจริญ.
- ประเสริฐ เขยชิต. (2518). แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ร” และ “ล” สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณธิดา อ่อนแสง. (2532). การเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไทยลาว ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไปในโรงเรียนนครไทยวิทยาคม จังหวัดพิษณุโลก. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณิ ช. เชนจิต. (2528). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรรณิ ชูทัย. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศึกษาพร.
- วิพุธ โสภวงศ์. (2527). การสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย หน่วย 12 การสอนภาษาไทยแก่นักเรียนที่ใช้ภาษาถิ่นในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. ถ่ายเอกสาร.
- วิมลรัตน์ คงภิรมย์ชื่น. (2530). การศึกษาผลการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เกมกับแบบฝึกทักษะ. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพร หลิมตระกูล. (2541). การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงศ์ วิทศศักดิ์พันธุ์. (2549). การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. เชียงใหม่: มิ่งเมือง.
- สมชัย ชัยกุล. (2526). การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำสะกดด้วยแม่ก กด และ กบ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์

- ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
 สถิตี วงศ์สุวรรณ. (2525). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: บารุงสาสน์.
- สุจริต เพียรชอบ. (2531). *การพัฒนาการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนีย์ ธีรดากร. (2525). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา
 และการแนะแนว คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). *กระแสการพัฒนาการศึกษาของประเทศใน
 ภูมิภาคเอเชีย – แปซิฟิก : การปฏิรูปการศึกษาและความเคลื่อนไหวทางการศึกษา*.
 กรุงเทพฯ.
- เสาวภาคย์ วรลัดนากุล, ผศ.(2537). *ภาษาจีนพื้นฐาน1*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
 รามคำแหง.
- ศรีประภา ปาลสุทธิ. (2521). *การสร้างแบบฝึกการอ่าน ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่5*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
 ถ่ายเอกสาร.
- อรสุดา โคว์บัวนอน. (2541). *การศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านของนักเรียนที่มี
 ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ชั้นก่อนประถมศึกษา ระหว่างการเตรียม
 ความพร้อมโดยใช้เกมและการเตรียมความพร้อมโดยแบบฝึกประกอบ*. วิทยานิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2534). *คู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน*. กรุงเทพฯ:
 ไทยวัฒนาพานิช.
- Clanton, Patricin Brantley. (1997). “ *The Effectiveness of the Letter Close Procede as a
 Method of Teaching Spelling* ”. Dissertation Abstracts International. 38 :7220-A.
- Lowrey, Eleanor Blodwyn Lane. (1978). “*The Effects of Four Drills and Practices Times Unit
 on the Decoding Performances of Students with Specific Learning Disabilities*”.
 Dissertation Abstracts International . 39 : 817- A.
- Petty,G. (1963). “ *Language Workbook and Practice materials*”. Development Language Skill
 in the Elementary School. New York : Allyn and Bacon, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน

คำชี้แจง

การใช้แบบบันทึกผลการทดสอบ คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะ ด บ ร ง

1. แบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือสำหรับครูใช้บันทึกคะแนนการออกเสียงของนักเรียน
ชาวจีนที่เรียนภาษาไทย โดยจัดแบบทดสอบ 1 ชุดต่อนักเรียน 1 คน แบบทดสอบนี้จะใช้ก่อน
และหลังการทดลองใช้ชุดแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. แบบทดสอบมีจำนวนคำที่มีพยัญชนะ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้น อย่างละ 5
คำ รวมทั้งสิ้น 20 คำ ประกอบด้วย รูปภาพที่กำหนดให้นักเรียนออกเสียงคำเพื่อทดสอบ และ
บันทึกผลการออกเสียงของนักเรียน
3. การให้คะแนน ถ้านักเรียนออกเสียงถูกต้องให้ 1 คะแนน ออกเสียงผิดให้ 0 คะแนน
รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ 20 คะแนน
4. ครูต้องอธิบายการใช้แบบทดสอบให้นักเรียนเข้าใจ
5. วิธีการทดสอบ ครูออกเสียงคำที่ใช้ในแบบทดสอบอย่างถูกต้องชัดเจน แล้วให้
นักเรียนออกเสียงตามที่ละคน ครูฟังแล้วบันทึกผลการออกเสียงของนักเรียน

แบบบันทึกผลการทดสอบก่อนฝึก – หลังฝึก การออกเสียงพยัญชนะต้น /ด//บ//ร//ง/
 ชื่อ นามสกุล.....ชั้น.....
 คำสั่ง ให้นักเรียนดูรูปภาพและให้นักเรียนออกเสียงคำต่อไปนี้ตามครู

ลำดับที่	รูปภาพที่กำหนดให้	คำที่ทดสอบ	ก่อนฝึก		หลังฝึก	
			ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง
1	พยัญชนะต้น ด 	ดู				
2		ดาว				
3		ดำ				
4		เด็กเด็ก				
5		ดูดีดี				

ลำดับที่	รูปภาพที่กำหนดให้	คำที่ ทดสอบ	ก่อนฝึก		หลังฝึก	
			ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง
6	พยัญชนะต้น บ 	โบ				
7		บัว				
8		บ้าน				
9		การบ้าน				
10		ใบบัว				

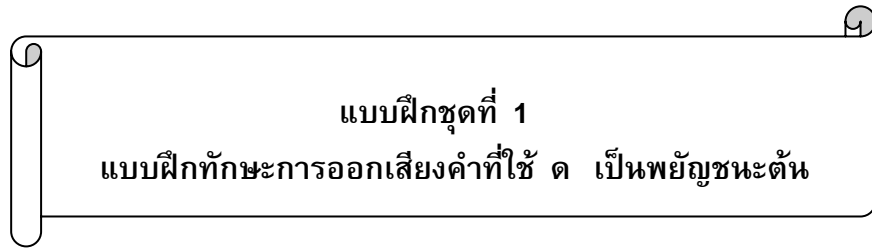
ลำดับที่	รูปภาพที่กำหนดให้	คำที่ทดสอบ	ก่อนฝึก		หลังฝึก	
			ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง
11	พยัญชนะต้น ร 	รถ				
12		เรียน				
13		เรือ				
14		โรงเรียน				
15		รถ โรงเรียน				

ลำดับที่	รูปภาพที่กำหนดให้	คำที่ทดสอบ	ก่อนฝึก		หลังฝึก	
			ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง
16	พญานะตัน ง 	งู				
17		งง				
18		เงิน				
19		ทำงาน				
20		ง่วง นอน				

คำชี้แจง

การใช้แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ค/ /บ/ /ร/ /ง/

1. แบบฝึกมีจำนวน 5 ชุด โดย 4 ชุดแรก ได้แก่ แบบฝึกทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้น /ค/ /บ/ /ร/ /ง/ ตามลำดับ และชุดที่ 5 เป็นแบบฝึกทบทวนทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้น /ค/ /บ/ /ร/ /ง/ รวมในแบบฝึกเดียวกัน แบบฝึกแต่ละชุดแบ่งเป็น
 - 1.1 แบบฝึกออกเสียงคำพยางค์เดียว
 - 1.2 แบบฝึกออกเสียงคำสองพยางค์
 - 1.3 แบบฝึกออกเสียงคำจากการฝึกออกเสียงเป็นประโยค
 - 1.4. แบบทดสอบ การฟังและการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะที่ต้องการฝึกในชุดนั้นๆ เพื่อประเมินผลการฟังและการออกเสียงของนักเรียนเป็นรายบุคคล แบบทดสอบนี้ใช้ประเมินผลนักเรียนทั้งก่อนฝึกและหลังฝึก
2. เมื่อครูผู้สอนได้ประเมินผลก่อนฝึกจากแบบทดสอบแล้ว ก็เริ่มให้นักเรียนฝึกการฟังและการออกเสียงจากแบบฝึกคำพยางค์เดียว คำหลายพยางค์และ คำในประโยค เป็นลำดับไป และประเมินผลหลังฝึกจากแบบทดสอบในชุดนั้นๆอีกครั้ง
3. ครูผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงและวิธีการออกเสียงของพยัญชนะที่ฝึกพร้อมสามารถอธิบายและสาธิตการออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจนได้
4. ครูผู้สอนควรศึกษาวิธีใช้แบบฝึกการออกเสียงแต่ละชุดให้เข้าใจ และออกเสียงทุกแบบฝึกได้ถูกต้องชัดเจน
5. แบบฝึกนี้ครูอาจแนะนำวิธีการฝึก และให้นักเรียนนำไปฝึกนอกเวลาด้วยตนเองหรือกับเพื่อนนักเรียนด้วยกันได้
6. ครูแนะนำให้นักเรียนฝึกออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสามารถออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน
7. ครูอาจนำคำพยางค์เดียว คำสองพยางค์ หรือ ประโยคที่มีคำที่มีเสียงพยัญชนะต้น /ค/ /บ/ /ร/ /ง/ มาเป็นกิจกรรมให้นักเรียนฝึกเพิ่มเติมได้
8. ครูผู้สอนควรประเมินจากการสังเกต และจากแบบทดสอบหลังจากนักเรียนได้รับการฝึกแล้ว

แบบฝึกชุดที่ 1 แบ่งเป็น

แบบฝึกที่ 1.1 ฝึกออกเสียงคำที่มี ด เป็นพยัญชนะต้น จากคำพยางค์เดียว

แบบฝึกที่ 1.2 ฝึกออกเสียงคำที่มี ด เป็นพยัญชนะต้น จากคำสองพยางค์

แบบฝึกที่ 1.3 ฝึกออกเสียงคำที่มี ด เป็นพยัญชนะต้น ที่อยู่ในประโยค

แบบทดสอบ การฟังและการออกเสียงคำที่มี ด เป็นพยัญชนะต้น เพื่อประเมินผลการฟังและการออกเสียงก่อนและหลังการฝึกของนักเรียนเป็นรายบุคคล

แบบฝึกที่ 1.1

ฝึกการออกเสียงคำที่มี ด เป็นพยัญชนะต้น จากคำพยางค์เดียว

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังแล้วสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ด/ และ /ต/ เป็นพยัญชนะต้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกคำพยางค์เดียว

เนื้อหา การออกเสียงคำที่ใช้ ด เป็นพยัญชนะต้นจากคำพยางค์เดียว

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำพยางค์เดียว ได้แก่ ดู ตุ ดำ ต่า ดาว ตาว ดี ดี เด็ก เด็ก

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูติดบัตรคำว่า ดู และ ตุ บนกระดาน ครูชี้และออกเสียงทั้งสองคำ 3 ครั้ง จากนั้นครูออกเสียงแล้วให้นักเรียนบอกว่าคำที่ออกเสียงนั้นเหมือนกันหรือต่างกัน

<u>ครู</u>	<u>นักเรียน</u>
ดู - ดู	เหมือนกัน
ตุ - ตุ	ต่างกัน
ดู - ตุ	ต่างกัน
ดู - ดู	เหมือนกัน
ตุ - ตุ	เหมือนกัน

2. กำหนดให้คำที่มี ด เป็นพยัญชนะต้น เป็นหมายเลข 1 และคำที่มี ต เป็นพยัญชนะต้น เป็นหมายเลข 2 เมื่อครูออกเสียง /ด/ กับ /ต/ ทีละคู่ ให้นักเรียนบอกหมายเลขให้ตรงกับ พยัญชนะที่ครูอ่าน ด = 1 ต = 2

<u>ครู</u>	<u>นักเรียน</u>
ด้า - ด้า	1 - 1
ต้า - ต้า	2 - 1
ดี - ดี	1 - 2
ตี - ตี	1 - 1
ดาว - ดาว	1 - 1
ดาว - ตาว	1 - 2
เต็ก - เต็ก	1 - 1
เต็ก - เต็ก	2 - 2
เต็ก - เต็ก	1 - 2

3. ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียง โดยฝึกออกเสียงคำพยางค์เดียวตามครู ทั้งออกเสียงเป็น กลุ่มและรายบุคคล

ดู	-	ดู
ด้า	-	ด้า
ดี	-	ดี
ดิน	-	ดิน
ดาว	-	ดาว
เต็ก	-	เต็ก

4. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “ ยืนนิ่ง ”

วิธีเล่น ถ้าครูออกเสียงคำที่มี ด เป็นพยัญชนะต้น ให้นักเรียนยืนขึ้น ถ้าครูออกเสียง ต เป็นพยัญชนะต้น ให้นักเรียนนั่งเฉยๆ ใครทำผิดก็จะถูกคัดออก ใครทำไม่ผิดเลยจะเป็นผู้ชนะ ตัวอย่างคำเช่น ดาว ดาว ดู ดู เด็ก เด็ก เป็นต้น

ประเมินผล

ครูสังเกตการฟังและการออกเสียงของนักเรียนขณะทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล

แบบฝึกที่ 1.2

ฝึกออกเสียงคำที่มี ด เป็นพยัญชนะต้นจากคำสองพยางค์

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังแล้วสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ด/ และ /ต/ เป็นพยัญชนะต้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะ /ด/ ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกคำสองพยางค์

เนื้อหา การออกเสียงคำที่ใช้ ด เป็นพยัญชนะต้นจากคำสองพยางค์

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำสองพยางค์ ได้แก่ ดวงดาว ไช้ดาว ดาบไม้ ดินสอ ตาดำ ไต้โตะ ต้นไม้
2. บัตรภาพ ได้แก่ ดวงดาว ไช้ดาว ดาบไม้ ดินสอ ตาดำ.

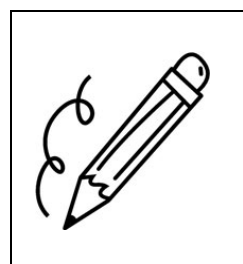
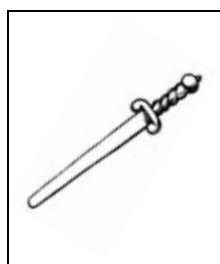
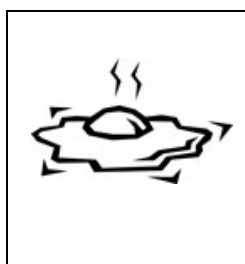
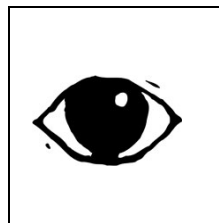
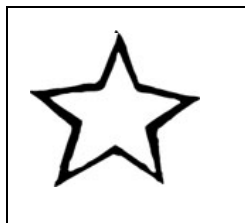
กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวนการออกเสียง /ด/ จากคำพยางค์เดียวในแบบฝึก 1.1 โดยออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนออกเสียงตาม
2. นำบัตรคำมาติดบนกระดาน พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครูดังนี้

ดวงดาว	ไช้ดาว	ดาบไม้	
ตาดำ	ดินสอ	ไต้โตะ	ต้นไม้

3. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำจากบัตรคำบนกระดานทีละคน

4. ครูนำบัตรภาพ ดวงดาว ไข่ดาว ดาบไม้ ดินสอดำ ตาดำ. ติดไว้บนกระดาน แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามภาพ โดยออกเสียงตามครู 2 ครั้ง ดังนี้

ครู

นักเรียน

ดวงดาว

ดวงดาว ดวงดาว

ตาดำ

ตาดำ ตาดำ

ไข่ดาว

ไข่ดาว ไข่ดาว

ดาบไม้

ดาบไม้ ดาบไม้

ดินสอด

ดินสอด ดินสอด

5. ครูให้นักเรียนเล่น “ เกมรูปภาพ ”

วิธีเล่น แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆละ 4 คน ครูนำบัตรภาพมาวางคว่ำซ้อนกันไว้บนโต๊ะ แล้วให้นักเรียนออกมาทายภาพและออกเสียงตามภาพทีละคนในแต่ละกลุ่มสลับกันไป กลุ่มใดออกเสียงได้ถูกต้องมากกว่าก็จะเป็นกลุ่มที่ชนะ

ประเมินผล

ครูสังเกตจากการฟังและการออกเสียงของนักเรียนขณะทำกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล

แบบฝึกที่ 1.3

ฝึกออกเสียงคำที่มี ด เป็นพยัญชนะต้นที่อยู่ในประโยค

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังแล้วสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ด/ และ /ต/ เป็นพยัญชนะต้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะ /ด/ ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกการออกเสียงเป็นประโยค
3. นักเรียนสามารถพูดแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่ใช้พยัญชนะ ด เป็นพยัญชนะต้นได้

เนื้อหา การออกเสียงคำที่ใช้ ด เป็นพยัญชนะต้นที่อยู่ในประโยค

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำหลายพยางค์ ได้แก่ ดูดีดี แมวดำ ดินสอดำ ไข่ดาว ไตโตะ ต้นไม้
2. บัตรคำที่เป็นประโยค ได้แก่

นักเรียนดูดีดีนะ
ไข่ดาวอร่อยดี
ฉันมีดินสอสีดำ
แมวดำอยู่ใต้โต๊ะ
ต้นไม้ต้นไม้ม

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำบัตรคำหลายพยางค์มาติดบนกระดาน พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครูดังนี้

ไข่ดาว

แมวดำ

ไตโตะ

ดูดีดี

ดินสอดำ

ต้นไม้

2. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำจากบัตรคำบนกระดานทีละคน
3. ครูอ่านประโยคให้นักเรียนฟัง และอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าบางประโยคมีทั้งเสียง /ด/ และ /ต/ ในประโยคเดียวกัน เมื่อครูอ่านทีละประโยคให้นักเรียนบอกว่าครูออกเสียงเฉพาะเสียง /ด/ ในประโยคกี่ครั้ง

ครู	นักเรียน
นักเรียน <u>ดูดีดี</u> นะ	3 ครั้ง
<u>ไข่ดาว</u> อร่อยดี	2 ครั้ง
ฉันมี <u>ดินสอ</u> ดำ	2 ครั้ง
แมวดำ <u>อยู่</u> ใต้โต๊ะ	1 ครั้ง
<u>ดำ</u> ปีนต้นไม้	1 ครั้ง

4. ครูติดบัตรคำที่เป็นประโยคข้างต้นนี้บนกระดานดำ ครูอธิบายโครงสร้างประโยคอย่างง่าย ๆ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครู

นักเรียน <u>ดูดีดี</u> นะ	<u>ไข่ดาว</u> อร่อยดี
ฉันมี <u>ดินสอ</u> ดำ	แมวดำ <u>อยู่</u> ใต้โต๊ะ
<u>ดำ</u> ปีนต้นไม้	

5. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆละ 4 คน แล้วให้บัตรคำนักเรียนกลุ่มละ 1 ชุด เมื่อครูอ่านออกเสียงประโยคใด ให้นักเรียนที่มีบัตรคำนั้นๆ ออกมาเรียงให้เป็นประโยคบนกระดานแล้วอ่านออกเสียงประโยคให้ถูกต้องทีละคน กลุ่มใดทำเสร็จก่อนก็จะได้คะแนน

นักเรียน	ดู	ดีดีนะ	
ไข่ดาว	อ่อย	ดี	
แมวดำ	อยู่	ใต้โต๊ะ	
ดำ	ป็น	ต้นไม้	
ฉัน	มี	ดินสอ	สีดำ

ประเมินผล

ครูสังเกตจากการฟังและการออกเสียงของนักเรียนขณะทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล

แบบทดสอบ

การฟังและการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ด เป็นพยัญชนะต้น

จุดประสงค์

1. เพื่อทดสอบความสามารถการฟังและสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ด/ และ /ต/
2. เพื่อทดสอบความสามารถของนักเรียนในการออกเสียงพยัญชนะ /ด/ ได้ถูกต้องชัดเจน
3. เพื่อทดสอบหาความก้าวหน้าในการฟังและการออกเสียงพยัญชนะ /ด/ ของนักเรียนก่อนฝึกและหลังฝึก

วิธีการทดสอบ

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบการฟังและการออกเสียงที่ครูแจกให้คนละ 1 ชุดก่อนฝึก ครูบันทึกคะแนนในแบบทดสอบ ครูแจกให้นักเรียนทำอีกคนละ 1 ชุด หลังจากได้รับการฝึกและครูบันทึกคะแนนในแบบทดสอบ

ประเมินผล

ประเมินผล จากคะแนนความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ด/ ของผู้เรียนจากแบบทดสอบ

แบบทดสอบ

ชื่อ _____ นามสกุล _____

แบบทดสอบการฟัง

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำศัพท์ตามที่ได้ยินครูอ่านออกเสียง

1.	ดู	ดู
2.	ดี	ดี
3.	ดำ	ดำ
4.	ดาว	ดาว
5.	เด็ก	เด็ก

คะแนนรวม คะแนน

แนวคำตอบ

1.	ดู
2.	ดี
3.	ดำ
4.	ดาว
5.	เด็ก

แบบทดสอบการออกเสียง

ให้นักเรียนดูรูปที่เตรียมไว้ทีละข้อ แล้วออกเสียงตามรูปแต่ละข้อตามลำดับ

คะแนน _____

คะแนน _____

คะแนน _____

คะแนน _____

คะแนน _____

คะแนนรวม คะแนน

แบบฝึกชุดที่ 2

แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำที่ใช้ บ เป็นพยัญชนะต้น

แบบฝึกชุดที่ 2 แบ่งเป็น

แบบฝึกที่ 2.1 ฝึกออกเสียงคำที่มี บ เป็นพยัญชนะต้น จากคำพยางค์เดียว

แบบฝึกที่ 2.2 ฝึกออกเสียงคำที่มี บ เป็นพยัญชนะต้น จากคำสองพยางค์

แบบฝึกที่ 2.3 ฝึกออกเสียงคำที่มี บ เป็นพยัญชนะต้น ที่อยู่ในประโยค

แบบทดสอบ การฟังและการออกเสียงคำที่มี บ เป็นพยัญชนะต้น เพื่อประเมินผลการฟังและการออกเสียงก่อนและหลังการฝึกของนักเรียนเป็นรายบุคคล

แบบฝึกที่ 2.1

ฝึกออกเสียงคำที่มี บ เป็นพยัญชนะต้น จากคำพยางค์เดียว

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังแล้วสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /บ/ และ /ป/ เป็นพยัญชนะต้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะต้น /บ/ ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกคำพยางค์เดียว

เนื้อหา การออกเสียงคำที่ใช้ บ เป็นพยัญชนะต้นจากคำพยางค์เดียว

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำพยางค์เดียว ได้แก่ โบ โป ใโป ใป บัว บัว บอ ปอ บ้าน ป่าน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูติดบัตรคำว่า บัว และ ปัว บนกระดาน ครูชี้และออกเสียงทั้งสองคำ 3 ครั้ง จากนั้นครูออกเสียงแล้วให้นักเรียนบอกว่าคำที่ออกเสียงนั้นเหมือนกันหรือต่างกัน

<u>ครู</u>	<u>นักเรียน</u>
บัว - บัว	เหมือนกัน
บัว - ปัว	ต่างกัน
ปัว - บัว	ต่างกัน
ปัว - ปัว	เหมือนกัน
บัว - บัว	เหมือนกัน

2. ครูตกลงกับนักเรียนว่า ถ้าครูออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ บ ให้นักเรียนตบมือ 1 ครั้ง ถ้าออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ป ให้นักเรียนตบมือ 2 ครั้ง

<u>ครู</u>	<u>นักเรียน</u>
ใบ	1 ครั้ง
ไใบ	2 ครั้ง
โบ	1 ครั้ง
โป	2 ครั้ง
บัว	1 ครั้ง
ปัว	2 ครั้ง
บ้าน	1 ครั้ง
ปาน	2 ครั้ง

3. ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียง โดย ฝึกออกเสียงคำพยางค์เดียวตามครู ทั้งออกเสียงเป็นกลุ่ม และรายบุคคล

บ	-	ป
ใบ	-	ไใบ
โบ	-	โป
บัว	-	ปัว
บ้าน	-	ปาน

4. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “ เก็บบัตรคำใส่กล่อง ”

วิธีเล่น แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 4 คน แต่ละกลุ่มมีกล่องพยัญชนะ บ และกล่องพยัญชนะ ป และบัตรคำกลุ่มละ 1 ชุด เมื่อครูออกเสียงคำที่มีพยัญชนะใดเป็นพยัญชนะต้น ให้นักเรียนหยิบบัตรคำใส่กล่องให้ตรงกับคำที่มีพยัญชนะต้นนั้นๆ ตัวอย่างเช่น ครูออกเสียงคำว่า ใบ นักเรียนหยิบบัตรคำว่า ใบ ใส่ในกล่อง บ และถ้าครูออกเสียงคำว่า ป นักเรียนหยิบคำว่า ป ใส่ในกล่อง ป เมื่อเล่นจนเสร็จแล้วนับคะแนนว่ากลุ่มใดหยิบบัตรคำใส่ได้ถูกมากกว่าเป็นฝ่ายชนะ

บัตรคำทั้งหมดมีคำว่า

ใบ - ไป

บ้าน - ป่าน

บัว - ปัว

บุ - ปุ

ประเมินผล

ครูสังเกตการฟังและออกเสียงของนักเรียนขณะทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล

แบบฝึกที่ 2.2

ฝึกออกเสียงคำที่มี บ เป็นพยัญชนะต้น จากคำสองพยางค์

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังแล้วสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /บ/ และ /ป/ เป็นพยัญชนะต้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะ /บ/ ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกคำสองพยางค์

เนื้อหา การออกเสียงคำที่ใช้ บ เป็นพยัญชนะต้นจากคำสองพยางค์

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำสองพยางค์ ได้แก่ ใบบัว บัวบาน การบ้าน บทเรียน บ่อยบ่อย
2. บัตรภาพ ได้แก่ ใบบัว บัวบาน การบ้าน ปิงปอง ปากกา

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูทบทวนการออกเสียง /บ/ จากคำพยางค์เดียวในแบบฝึก 2.1 โดยออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนออกเสียงตาม
2. นำบัตรคำมาติดบนกระดานพร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครูดังนี้

ใบบัว

บัวบาน

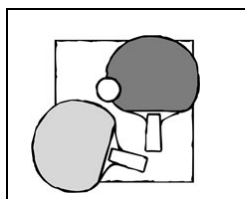
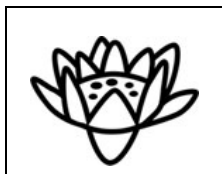
บทเรียน

การบ้าน

บ่อยบ่อย

3. ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงจากบัตรคำบนกระดานทีละคน

4. ครูนำบัตรภาพ ใบบัว บัวบาน การบ้าน ปิงปอง ปากกา. ติดไว้บนกระดาน แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามภาพ โดยออกเสียงตามครู 2 ครั้ง ดังนี้

ครู

นักเรียน

ใบบัว

ใบบัว

ใบบัว

บัวบาน

บัวบาน

บัวบาน

การบ้าน

การบ้าน

การบ้าน

ปิงปอง

ปิงปอง

ปิงปอง

ปากกา

ปากกา

ปากกา

5. ครูให้นักเรียนเล่น “ เกมรูปภาพ ”

วิธีเล่น ครูนำบัตรภาพในข้อ 4 ใส่ตะกร้ามาวางไว้บนโต๊ะ และแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ให้นักเรียนออกมาหยิบภาพและออกเสียงตามภาพที่ละคนในแต่ละกลุ่มสลับกันไป กลุ่มใดออกเสียงได้ถูกต้องมากกว่าก็จะเป็นกลุ่มที่ชนะ

ประเมินผล

ครูสังเกตจากการฟังและการออกเสียงของนักเรียนขณะทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล

แบบฝึกที่ 2.3

ฝึกออกเสียงคำที่มี บ เป็นพยัญชนะต้นที่อยู่ในประโยค

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังแล้วสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /บ/ และ /ป/ เป็นพยัญชนะต้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะ /บ/ ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกการออกเสียงเป็นประโยค
3. นักเรียนสามารถพูดแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่ใช้พยัญชนะ บ เป็นพยัญชนะต้นได้

เนื้อหา การออกเสียงคำที่ใช้ บ เป็นพยัญชนะต้นที่อยู่ในประโยค

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำหลายพยางค์ ได้แก่ ไบบัว การบ้าน ปิงปอง ปากกา ไบบัวบก
2. บัตรคำที่เป็นประโยค ได้แก่

ฉันมีดอกบัวกับไบบัว
 ฉันทำการบ้านที่บ้าน
 ฉันเล่นปิงปองที่บ้าน
 ปากกาอยู่บนโต๊ะ
 เขาชอบน้ำไบบัวบก

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำบัตรคำหลายพยางค์มาติดบนกระดาน พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครูดังนี้

ไบบัว

การบ้าน

ปิงปอง

ไบบัวบก

ปากกา

2. นักเรียนฝึกออกเสียงจากบัตรคำบนกระดานทีละคน
3. ครูอ่านประโยคให้นักเรียนฟัง และอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าบางประโยคมีทั้งเสียง /บ / และ /ป/ ในประโยคเดียวกัน เมื่อครูอ่านทีละประโยคให้นักเรียนบอกว่าครูออกเสียงเฉพาะเสียง /บ / ในประโยคกี่ครั้ง

<u>ครู</u>	<u>นักเรียน</u>
ฉันมีดอก <u>บัว</u> กับ <u>ใบ</u> บัว	3 ครั้ง
ฉัน <u>ทำ</u> การ <u>บ้าน</u> ที่ <u>บ้าน</u>	2 ครั้ง
ฉัน <u>เล่น</u> ปิง <u>ปอง</u> ที่ <u>บ้าน</u>	1 ครั้ง
ปากกา <u>อยู่</u> <u>บน</u> โต๊ะ	1 ครั้ง
เขา <u>ชอบ</u> น้ำ <u>ใบ</u> บัว <u>บก</u>	3 ครั้ง

4. ครูติดบัตรคำที่เป็นประโยคข้างต้นนี้บนกระดาน ครูอธิบายโครงสร้างอย่างง่าย ๆ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครู

ฉันมีดอก <u>บัว</u> กับ <u>ใบ</u> บัว	ฉัน <u>ทำ</u> การ <u>บ้าน</u> ที่ <u>บ้าน</u>
ฉัน <u>เล่น</u> ปิง <u>ปอง</u> ที่ <u>บ้าน</u>	ปากกา <u>อยู่</u> <u>บน</u> โต๊ะ
เขา <u>ชอบ</u> น้ำ <u>ใบ</u> บัว <u>บก</u>	

5. ให้นักเรียนหยิบบัตรคำคนละ 1 ใบ ใบบัว ดอกบัว การบ้าน ปิงปอง ปากกา ใบบัวบก แล้วแต่งประโยคคนละ 1 ประโยค

ประเมินผล

ครูสังเกตจากการฟังและการออกเสียงของนักเรียนขณะทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล

แบบทดสอบ

การฟังและการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ บ เป็นพยัญชนะต้น

จุดประสงค์

1. เพื่อทดสอบความสามารถการฟังและสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /บ/ และ /ป/
2. เพื่อทดสอบความสามารถของนักเรียนในการออกเสียงพยัญชนะ /บ / ได้ถูกต้องชัดเจน
3. เพื่อทดสอบหาความก้าวหน้าในการฟังและการออกเสียงพยัญชนะ / บ / ของนักเรียน ก่อนฝึกและหลังฝึก

วิธีการทดสอบ

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบการฟังและการออกเสียงที่ครูแจกให้คนละ 1 ชุดก่อนฝึก ครูบันทึกคะแนนในแบบทดสอบ ครูแจกให้นักเรียนทำอีกคนละ 1 ชุด หลังจากได้รับการฝึกและครูบันทึกคะแนนในแบบทดสอบ

ประเมินผล

ประเมินผล จากคะแนนความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /บ/ ของผู้เรียนจากแบบทดสอบ

แบบทดสอบ

ชื่อ _____ นามสกุล _____

แบบทดสอบการฟัง

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำศัพท์ตามที่ได้ยินครูอ่านออกเสียง

1.	ไป	ไป
2.	บัว	บัว
3.	บู	บู
4.	บ้าน	บ้าน
5.	โบ	โบ

คะแนนรวม คะแนน

แนวคำตอบ

1.	ไป
2.	บัว
3.	บู
4.	บ้าน
5.	โบ

แบบทดสอบการออกเสียง

คำสั่ง ให้นักเรียนดูรูปที่เตรียมไว้ทีละข้อ แล้วออกเสียงตามรูปแต่ละข้อตามลำดับ

1. คะแนน _____

2. คะแนน _____

3. คะแนน _____

4. คะแนน _____

5. คะแนน _____

คะแนนรวม.....คะแนน

แบบฝึกชุดที่ 3

แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำที่ใช้ ร เป็นพยัญชนะต้น

แบบฝึกชุดที่ 3 แบ่งเป็น

แบบฝึกที่ 3.1 ฝึกออกเสียงคำที่มี ร เป็นพยัญชนะต้น จากคำพยางค์เดียว

แบบฝึกที่ 3.2 ฝึกออกเสียงคำที่มี ร เป็นพยัญชนะต้น จากคำสองพยางค์

แบบฝึกที่ 3.3 ฝึกออกเสียงคำที่มี ร เป็นพยัญชนะต้น ที่อยู่ในประโยค

แบบทดสอบ การฟังและการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร เป็นพยัญชนะต้น เพื่อประเมินผล การฟังและการออกเสียงก่อนและหลังการฝึกของนักเรียนเป็นรายบุคคล

แบบฝึกที่ 3.1

ฝึกออกเสียงคำที่มี ร เป็นพยัญชนะต้น จากคำพยางค์เดียว

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังแล้วสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ร/ และ /ล/ เป็นพยัญชนะต้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะต้น /ร/ ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกคำพยางค์เดียว

เนื้อหา การออกเสียงคำที่ใช้ ร เป็นพยัญชนะต้นจากคำพยางค์เดียว

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำพยางค์เดียว ได้แก่ รูป ลูบ เรา เล่า รัก ลัก โรง โลง เรียน เลียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูติดบัตรคำว่า รูป และ ลูบ บนกระดาน ครูชี้และออกเสียงทั้งสองคำ 3 ครั้ง จากนั้นครูออกเสียงแล้วให้นักเรียนบอกว่าคำที่ออกเสียงนั้นเหมือนกันหรือต่างกัน

<u>ครู</u>	<u>นักเรียน</u>
รูป - รูป	เหมือนกัน
รูป - ลูบ	ต่างกัน
ลูบ - รูป	ต่างกัน
ลูบ - ลูบ	เหมือนกัน
รูป - รูป	เหมือนกัน

2. กำหนดให้คำที่มี ร เป็นพยัญชนะต้น เป็นหมายเลข 1 และคำที่มี ล เป็นพยัญชนะต้น เป็นหมายเลข 2 เมื่อครูออกเสียง /ร/ กับ /ล/ ทีละคู่ ให้นักเรียนบอกหมายเลขให้ตรงกับพยัญชนะที่ครูอ่าน

ร = 1

ล = 2

ครู	นักเรียน
รูป - รูป	1 - 1
ลูบ - รูป	2 - 1
เรา - เลา	1 - 2
เรา - เรา	1 - 1
รัก - ลัก	1 - 2
ลัก - ลัก	2 - 2
รัก - รัก	1 - 1
เลียน - เรียน	2 - 1
เรียน - เรียน	1 - 1

3. ครูนำบัตรคำติดเป็นคู่ๆบนกระดานแล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียง / ร / และ / ล / โดย ฝึกออกเสียงคำพยางค์เดียวตามครู ทั้งออกเสียงเป็นกลุ่มและรายบุคคล

รูป	-	ลูบ
เรา	-	เลา
รัก	-	ลัก
โรง	-	โลง
เรียน	-	เลียน

4. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “ เลือกบัตรคำ ”

วิธีเล่น คือ เมื่อครูออกเสียงคำใด ให้นักเรียนหยิบบัตรคำที่ติดบนกระดาน (ในข้อ 3) และอ่านออกเสียงให้เพื่อนๆ ฟังแล้วมาส่งให้ครู เช่น ครูออกเสียงคำว่า “ รัก ” นักเรียนก็เดินไปที่กระดานหยิบบัตรคำว่า “ รัก ” ที่ติดอยู่บนกระดาน อ่านออกเสียงแล้วนำมาส่งให้ครู ถ้านักเรียนหยิบบัตรได้ถูกต้องก็จะได้หนึ่งคะแนน และ ถ้าอ่านออกเสียงได้ถูกต้องด้วยก็จะได้เพิ่มอีก 1 คะแนน การแข่งขันเริ่มจากครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 4 คน โดยแข่งทีละกลุ่ม เริ่มจากคนแรกถึงคนที่ 4 ในกลุ่มแรกแล้วรวมคะแนน จากนั้นก็นำบัตรคำทั้งหมดไปติดบนกระดานใหม่ แล้วเริ่มแข่งในกลุ่มที่ 2 ถ้ากลุ่มใดได้คะแนนมากกว่าก็ถือว่าเป็นผู้ชนะ ครูให้กลุ่มใดเล่นก่อน-หลัง โดยการเลือกหัวก้อยจากเหรียญบาท

ประเมินผล

ครูสังเกตการฟังและการออกเสียงของนักเรียนขณะทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล

แบบฝึกที่ 3.2

ฝึกออกเสียงคำที่มี ร เป็นพยัญชนะต้น จากคำสองพยางค์

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังแล้วสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ร/ และ /ล/ เป็นพยัญชนะต้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะ /ร/ ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกคำสองพยางค์

เนื้อหา การออกเสียงคำที่ใช้ ร เป็นพยัญชนะต้นจากคำ 2 พยางค์

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำสองพยางค์ ได้แก่ นักเรียน โรงเรียน เรือเร็ว รถไฟ รถยนต์
2. บัตรภาพ ได้แก่ นักเรียน โรงเรียน เรือเร็ว รถไฟ รถยนต์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวนการออกเสียง /ร/ จากคำพยางค์เดียวในแบบฝึก 3.1 โดยออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนออกเสียงตาม
2. นำบัตรคำสองพยางค์มาติดบนกระดาน พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครูดังนี้

นักเรียน

เรือเร็ว

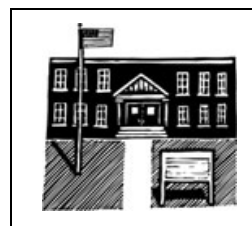
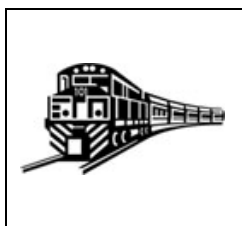
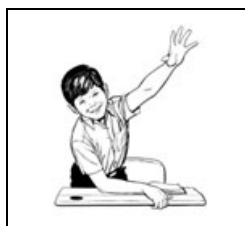
โรงเรียน

รถยนต์

รถไฟ

3. นักเรียนฝึกออกเสียงจากบัตรคำบนกระดานทีละคน

4. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “อ่านรูปภาพ”

วิธีเล่น ครูนำบัตรภาพ นักเรียน โรงเรียน เรือเร็ว รถไฟ รถยนต์ ติดไว้บน กระดาน และแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆละ 4 คน ให้นักเรียนออกมาเลือกอ่านออกเสียงคนละ 2 ภาพที่ตนคิดว่าจะออกเสียงได้ถูกต้อง อ่านถูกต้อง 1 ภาพได้ 1 คะแนน โดยออกมาอ่านออกเสียงตามภาพทีละคนในแต่ละกลุ่มสลับกันไป กลุ่มใดออกเสียงได้ถูกต้องมากกว่าก็จะเป็นกลุ่มที่ชนะ

ประเมินผล

ครูสังเกตการฟังและการออกเสียงของนักเรียนขณะทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล

แบบฝึกที่ 3.3

ฝึกออกเสียงคำที่มี ร เป็นพยัญชนะต้น ที่อยู่ในประโยค

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังแล้วสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ร/ และ /ล/ เป็นพยัญชนะต้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะ /ร / ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกการออกเสียงเป็นประโยค
3. นักเรียนสามารถพูดแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่ใช้พยัญชนะ ร เป็นพยัญชนะต้นได้

เนื้อหา การออกเสียงคำที่ใช้ ร เป็นพยัญชนะต้นที่อยู่ในประโยค

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำหลายพยางค์ ได้แก่ นักเรียน โรงเรียน รถโรงเรียน ลงเรือ ทำเรือ เรือเร็ว
2. บัตรคำที่เป็นประโยค ได้แก่

นักเรียนเรียนหนังสือ
เขานั่งรถโรงเรียน
เรือแล่นเร็วมาก
เขาลงเรือที่ทำเรือ
เรารักโรงเรียนของเรา

3. บัตรภาพ นักเรียน โรงเรียน รถโรงเรียน เรือเร็ว รถไฟ รถยนต์

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำบัตรคำหลายพยางค์มาติดบนกระดาน พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครูดังนี้

นักเรียน

โรงเรียน

ทำเรือ

เรือเร็ว

รถโรงเรียน

ลงเรือ

2. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำจากบัตรคำบนกระดานทีละคน
3. ครูอ่านประโยคให้นักเรียนฟัง และอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าบางประโยคมีทั้งเสียง /ร / และ /ล/ ในประโยคเดียวกัน เมื่อครูอ่านทีละประโยคให้นักเรียนบอกว่าครูออกเสียงเฉพาะเสียง /ร / ในประโยคกี่ครั้ง

<u>ครู</u>	<u>นักเรียน</u>
<u>นักเรียนขยันเรียน</u>	2 ครั้ง
<u>เขานั่งรถโรงเรียน</u>	3 ครั้ง
<u>เรือแล่นเร็วมาก</u>	2 ครั้ง
<u>เขาลงเรือที่ทำเรือ</u>	2 ครั้ง
<u>เรารักโรงเรียนของเรา</u>	5 ครั้ง

4. ครูติดบัตรคำที่เป็นประโยคข้างต้นนี้บนกระดาน ครูอธิบายโครงสร้างอย่างง่าย ๆ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครู

นักเรียนขยันเรียน

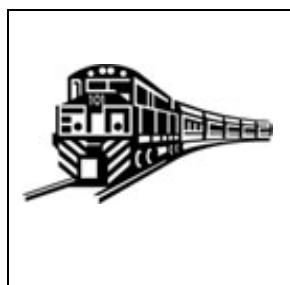
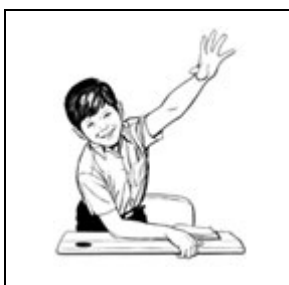
เขานั่งรถโรงเรียน

เขาลงเรือที่ทำเรือ

เรือแล่นเร็วมาก

เรารักโรงเรียนของเรา

5. ครูให้นักเรียนจับบัตรภาพจากภาพ นักเรียน โรงเรียน รถโรงเรียน เรือเร็ว รถไฟ รถยนต์ คนละหนึ่งภาพแล้วให้พูดแต่งประโยค 1 ประโยคจากบัตรภาพที่จับได้

ประเมินผล

ครูสังเกตจากการฟังและการออกเสียงของนักเรียนขณะทำกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล

แบบทดสอบ

การฟังและการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร เป็นพยัญชนะต้น

จุดประสงค์

1. เพื่อทดสอบความสามารถการฟังและสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ร/ และ /ล/
2. เพื่อทดสอบความสามารถของนักเรียนในการออกเสียงพยัญชนะ /ร/ ได้ถูกต้องชัดเจน
3. เพื่อทดสอบหาความก้าวหน้าในการฟังและการออกเสียงพยัญชนะ /ร/ ของนักเรียนก่อนฝึกและหลังฝึก

วิธีการทดสอบ

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบการฟังและการออกเสียงที่ครูแจกให้คนละ 1 ชุดก่อนฝึก ครูบันทึกคะแนนในแบบทดสอบ ครูแจกให้นักเรียนทำอีกคนละ 1 ชุด หลังจากได้รับการฝึกและครูบันทึกคะแนนในแบบทดสอบ

ประเมินผล

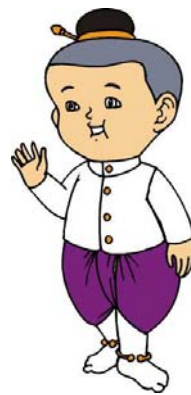
ประเมินผล จากคะแนนความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ร/ ของผู้เรียนจากแบบทดสอบ

แบบทดสอบ

ชื่อ _____ นามสกุล _____

แบบทดสอบการฟังคำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำศัพท์ตามที่ได้ยินครูอ่านออกเสียง

1.	รูป	ลูป
2.	เรา	เลา
3.	รัก	ลัก
4.	รถ	ลด
5.	โรงเรียน	โลงเลียน

คะแนนรวม คะแนน

แนวคำตอบ

1. ลูป
2. เรา
3. รัก
4. ลด
5. โรงเรียน

แบบทดสอบการออกเสียง

คำสั่ง ให้นักเรียนดูรูปที่เตรียมไว้ทีละข้อ แล้วออกเสียงตามรูปแต่ละข้อตามลำดับ

1.

คะแนน _____

2.

คะแนน _____

3.

คะแนน _____

4.

คะแนน _____

5.

คะแนน _____

คะแนนรวม คะแนน

แบบฝึกชุดที่ 4

แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำที่มี ง เป็นพยัญชนะต้น

แบบฝึกชุดที่ 4 แบ่งเป็น

แบบฝึกที่ 4.1 ฝึกออกเสียงคำที่มี ง เป็นพยัญชนะต้น จากคำพยางค์เดียว

แบบฝึกที่ 4.2 ฝึกออกเสียงคำที่มี ง เป็นพยัญชนะต้น จากคำสองพยางค์

แบบฝึกที่ 4.3 ฝึกออกเสียงคำที่มี ง เป็นพยัญชนะต้น ที่อยู่ในประโยค

แบบทดสอบ การฟังและการออกเสียงคำที่มี ง เป็นพยัญชนะต้น เพื่อประเมินผลการฟังและการออกเสียงก่อนและหลังการฝึกของนักเรียนเป็นรายบุคคล

แบบฝึกที่ 4.1

ฝึกออกเสียงคำที่มี ง เป็นพยัญชนะต้น จากคำพยางค์เดียว

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังแล้วสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ง/ และ /น/ เป็นพยัญชนะต้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะต้น /ง/ ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกคำพยางค์เดียว

เนื้อหา การออกเสียงคำที่ใช้ ง เป็นพยัญชนะต้นจากคำพยางค์เดียว

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำพยางค์เดียว ได้แก่ งู หนู งง นง งา นา เงิน เนิน ง่วง น่วง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูเขียนคำว่า งู และ หนู บนกระดาน ครูชี้และออกเสียงซ้ำๆ 3-4 ครั้ง จากนั้นครูออกเสียงแล้วให้นักเรียนบอกว่าคำที่ออกเสียงนั้นเหมือนกันหรือต่างกัน

<u>ครู</u>	<u>นักเรียน</u>
งู - งู	เหมือนกัน
งู - หนู	ต่างกัน
หนู - งู	ต่างกัน
งู - งู	เหมือนกัน
หนู - หนู	เหมือนกัน

2. กำหนดให้คำที่มี ง เป็นพยัญชนะต้นเป็นหมายเลข 1 และคำที่มี น เป็นพยัญชนะต้นเป็นหมายเลข 2 เมื่อครูออกเสียง /ง/ กับ /น/ ทีละคู่ ให้นักเรียนบอกหมายเลขให้ตรงกับพยัญชนะที่ครูอ่าน

ง = 1

น = 2

<u>ครู</u>	<u>นักเรียน</u>
ง - ง	1 - 1
น - ง	2 - 1
ง - ง	1 - 1
ง - น	1 - 2
น - น	2 - 2
นา - งา	2 - 1
งา - งา	1 - 1

3. ครูนำบัตรคำติดเป็นคู่ๆ บนกระดาน แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียง /ง/ และ /น/ โดยฝึกออกเสียงคำพยางค์เดียวตามครู ทั้งออกเสียงเป็นกลุ่มและรายบุคคล

ง	-	น			
งง	-	นง		งา	- นา
เงิน	-	เนิน		ง่วง	- น่วง

4. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “ เก็บบัตรคำใส่ตะกร้า ”

วิธีเล่น ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 4 คน กลุ่มใดเล่นก่อน-หลัง โดยการจับฉลาก 1, 2 ให้กลุ่มแรกนั่งล้อมเป็นวงกลม นำบัตรคำบนกระดานมาใส่ตะกร้าวางไว้กลางวง ให้นักเรียนกลับตาแล้วจับขึ้นมาคนละ 1 ใบ บัตรคำแต่ละใบจะมีเลขคะแนน 1 หรือ 2 อยู่หลังบัตรคำ ถ้าใครอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องก็จะได้คะแนนตามหลังบัตรนั้น อ่านออกเสียงทีละคนแล้วนำคะแนนทั้ง 4 คนมารวมกัน กลุ่มใดคะแนนมากกว่าก็จะเป็นผู้ชนะ

ประเมินผล

ครูสังเกตการณ์ฟังและการออกเสียงของนักเรียนขณะทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล

แบบฝึกที่ 4.2

ฝึกออกเสียงคำที่มี ง เป็นพยัญชนะต้น จากคำสองพยางค์

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังแล้วสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ง/ และ /น/ เป็นพยัญชนะต้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะ /ง/ ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกคำสองพยางค์

เนื้อหา การออกเสียงคำที่ใช้ ง เป็นพยัญชนะต้นจากคำสองพยางค์

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำสองพยางค์ ได้แก่ งูเห่า งงจั้น ง่วงนอน ทำงาน เงินบาท
2. บัตรภาพ ได้แก่ งูเห่า งงจั้น ง่วงนอน ทำงาน เงินบาท

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวนการออกเสียง /ง/ จากคำพยางค์เดียวในแบบฝึก 4.1 โดยออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนออกเสียงตาม
2. นำบัตรคำสองพยางค์ มาติดบนกระดาน พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครูดังนี้

งูเห่า

งงจั้น

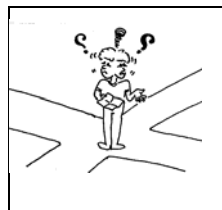
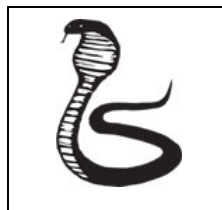
ง่วงนอน

ทำงาน

เงินบาท

3. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำจากบัตรคำบนกระดานทีละคน

4. ครูนำบัตรภาพ งูเห่า งงจัน ง่วงนอน ทำงาน เงินบาท ติดไว้บนกระดาน แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามภาพ โดยออกเสียงตามครู 2 ครั้ง ดังนี้

ครู

งูเห่า
งงจัน
เงินบาท
ทำงาน
ง่วงนอน

นักเรียน

งูเห่า งูเห่า
งงจัน งงจัน
เงินบาท เงินบาท
ทำงาน ทำงาน
ง่วงนอน ง่วงนอน

5. ครูให้นักเรียนเล่น “ เกมจับคู่ ”

วิธีเล่น ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆละ 4 คน แต่ละกลุ่มมีบัตรคำจากข้อ 2 เหมือนกันกลุ่มละ 1 ชุด ให้เพื่อนในกลุ่มของตนจับบัตรคำคนละ 1 ใบ เมื่อครูอ่านออกเสียงคำใดให้นักเรียนคนที่มีบัตรคำนั้นในแต่ละกลุ่มออกมาอ่านออกเสียง ถ้าออกเสียงถูกต้องจะได้ 1 คะแนน แล้วนำไปติดคู่กับรูปของคำๆนั้นบนกระดานก็จะได้อีก 1 คะแนน ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำทั้ง 5 คำ เมื่อจบแล้วกลุ่มใดได้คะแนนมากกว่าก็จะเป็นผู้ชนะ

ประเมินผล

ครูสังเกตจากการฟังและการออกเสียงของนักเรียนขณะทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล

แบบฝึกที่ 4.3

ฝึกออกเสียงคำที่มี ง เป็นพยัญชนะต้น ที่อยู่ในประโยค

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังแล้วสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ง/ และ /น/ เป็นพยัญชนะต้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะ /ง/ ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกการออกเสียงเป็นประโยค
3. นักเรียนสามารถพูดแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่ใช้พยัญชนะ ง เป็นพยัญชนะต้นได้

เนื้อหา การออกเสียงคำที่มี ง เป็นพยัญชนะต้น ที่อยู่ในประโยค

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำหลายพยางค์ ได้แก่ จ้วเจีย ง่วงนอน งดงาม ทำงาน งูเห่า งอไปงอมา
2. บัตรคำที่เป็นประโยค ได้แก่

นักเรียนจ้วเจียง่วงนอน

น้อยมีมารยาทงดงาม

พ่อทำงานนานมาก

สวนสัตว์มีงูเห่า

น้องวาดรูปงูงอไปงอมา

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำบัตรคำหลายพยางค์มาติดบนกระดาน พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครูดังนี้

จ้วเจีย

งดงาม

ทำงาน

ง่วงนอน

งอไปงอมา

งูเห่า

2. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำจากบัตรคำบนกระดานทีละคน
3. ครูอ่านประโยคให้นักเรียนฟัง และอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าบางประโยคมีทั้งเสียง /ง / และ /น/ ในประโยคเดียวกัน เมื่อครูอ่านทีละประโยคให้นักเรียนบอกว่าครูออกเสียงเฉพาะเสียง /ง / ในประโยคกี่ครั้ง

ครู	นักเรียน
นักเรียน <u>จ้วเจีย</u> ง <u>ง</u> นอน	3 ครั้ง
น้องมีมารยา <u>ท</u> ง <u>ด</u> ง <u>ม</u>	2 ครั้ง
พ่อ <u>ท</u> างาน <u>น</u> าน <u>ม</u> าก	1 ครั้ง
สวน <u>ส</u> ัตว์มี <u>งู</u> เห <u>่า</u>	1 ครั้ง
น้อง <u>ว</u> า <u>ด</u> ร <u>ู</u> ป <u>ง</u> อ <u>ไป</u> ง <u>อ</u> มา	3 ครั้ง

4. ครูติดบัตรคำที่เป็นประโยคข้างต้นนี้บนกระดานดำ ครูอธิบายโครงสร้างอย่างง่าย ๆ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครู

นักเรียนจ้วเจียงงนอน

น้องมีมารยาทงดงม

พ่อทางานนานมาก

สวนสัตว์มีงูเห่า

น้องวาดรูปงอไปงอมา

- 5.. ครูให้นักเรียนหยิบบัตรคำคนละ 1 ใบ จ้วเจีย งดงาม ท่างาน ง่วงนอน งูเห่า แล้วพูดแต่งประโยคคนละ 1 ประโยค

ประเมินผล

ครูสังเกตจากการฟังและการออกเสียงของนักเรียนขณะทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล

แบบทดสอบ

การฟังและการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ง เป็นพยัญชนะต้น

จุดประสงค์

1. เพื่อทดสอบความสามารถการฟังและสามารถแยกความแตกต่างของคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ง/ และ /น/
2. เพื่อทดสอบความสามารถของนักเรียนในการออกเสียงพยัญชนะ /ง/ ได้ถูกต้องชัดเจน
3. เพื่อทดสอบหาความก้าวหน้าในการฟังและการออกเสียงพยัญชนะ /ง/ ของนักเรียน ก่อนฝึกและหลังฝึก

วิธีการทดสอบ

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบการฟังและการออกเสียงที่ครูแจกให้คนละ 1 ชุดก่อนฝึก ครูปั่นทีกคะแนนในแบบทดสอบ ครูแจกให้นักเรียนทำอีกคนละ 1 ชุด หลังจากได้รับการฝึกและครูปั่นทีกคะแนนในแบบทดสอบ

ประเมินผล

ประเมินผล จากคะแนนความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ง/ ของผู้เรียนจากแบบทดสอบ

แบบทดสอบ

ชื่อ _____ นามสกุล _____

แบบทดสอบการฟัง

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำศัพท์ตามที่ได้ยินครูอ่านออกเสียง

1.	งู	หนู
2.	งง	นง
3.	เงิน	เนิน
4.	งาน	นาน
5.	ง่วง	น่วง

คะแนนรวม คะแนน

แนวคำตอบ

1. งู
2. นง
3. เงิน
4. งาน
5. น่วง

แบบทดสอบการออกเสียง

คำสั่ง ให้นักเรียนดูรูปที่เตรียมไว้ทีละข้อ แล้วออกเสียงตามรูปแต่ละข้อตามลำดับ

1.

กะเนน _____

2.

กะเนน _____

3. .

กะเนน _____

4.

กะเนน _____

5.

กะเนน _____

กะเนนรวม กะเนน

แบบฝึกชุดที่ 5

แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้น

แบบฝึกชุดที่ 5 แบ่งเป็น

แบบฝึกที่ 5.1 ฝึกออกเสียงคำที่มี ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้นจากคำพยางค์เดียว

แบบฝึกที่ 5.2 ฝึกออกเสียงคำที่มี ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้น จากคำสองพยางค์

แบบฝึกที่ 5.3 ฝึกออกเสียงคำที่มี ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้นที่อยู่ในประโยค

แบบทดสอบ การฟังและการออกเสียงคำที่มี ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้น เพื่อประเมินผล
การฟังและการออกเสียงก่อนและหลังการฝึกของนักเรียนเป็นรายบุคคล

แบบฝึกที่ 5.1

ฝึกออกเสียงคำที่มี **ด บ ร ง** เป็นพยัญชนะต้น จากคำพยางค์เดียว

จุดประสงค์

1. เพื่อเป็นการทบทวนและพัฒนาทักษะการออกเสียงของนักเรียน ในการใช้พยัญชนะ **ด บ ร ง** เป็นพยัญชนะต้น
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ **ด บ ร ง** เป็นพยัญชนะต้นได้ชัดเจน
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำที่มีพยางค์เดียวที่ใช้พยัญชนะ **ด บ ร ง** เป็นพยัญชนะต้น ในการสื่อสารได้ถูกต้องและตรงความหมาย

เนื้อหา การออกเสียงคำพยางค์เดียวที่ใช้พยัญชนะ **ด บ ร ง** เป็นพยัญชนะต้น

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำพยางค์เดียว ดาว ดาบ เด็ก บ้าน บัว ใบ เรือ รถ ูง เงิน
2. แบบฝึกหัด

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูออกเสียงพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนออกเสียงตาม
2. ครูนำบัตรคำศัพท์ติดบนกระดาน แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงและครูทบทวนความหมายของคำศัพท์บนกระดาน

ดาว	ดาบ	เด็ก	บ้าน	บัว
ใบ	เรือ	รถ	ูง	เงิน

3. นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ จากบัตรคำตามครูพร้อมกันและรายบุคคล จนกว่าจะออกเสียงได้ถูกต้อง

4. เกม “**แข่งขันวาดรูป**” ครูแจกกระดาษแล้วให้นักเรียนวาดรูปตรงกับคำที่ครูอ่าน

คำสั่ง จงวาดรูปให้ตรงตามคำที่ครูอ่าน

ดาว

บ้าน

บัว

เรือ

งู

โบ

ดาบ

เงิน

เด็ก

รถ

5. ครูแจกแบบฝึกหัด ให้นักเรียนทำกิจกรรม

แบบฝึกหัด

จงเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

ดาว	เด็ก	ดาบ	บ้าน	โบ
บัว	เรือ	รถ	งู	เงิน

1. ฉันนั่ง ไปเกาะลันตา
2. ฉันมี 5 บาท
3. พ่อขับ ไปทำงาน
4. น้อยผูก สีดำ
5. ฉันเห็น ที่เขาหิน
6. ฉันเห็น บนฟ้า
7. ฉันมี 2 ชั้น 4 ห้องนอน
8. บอยมี ไม้
9. แม่ซื้อดอก ถวายพระ
10. ฉันจะเป็น ดีของพ่อแม่

คำเฉลย 1. เรือ 2. เงิน 3. รถ 4. โบ 5. งู
 6. ดาว 7. บ้าน 8. ดาบ 9. บัว 10. เด็ก

6. เมื่อครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องในแบบฝึกหัดแล้ว ให้นักเรียนฝึกอ่านคนละ 2 ประโยค

แบบฝึกที่ 5.2

ฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้น จากคำสองพยางค์

จุดประสงค์

1. เพื่อเป็นการทบทวนและพัฒนาทักษะการออกเสียงคำที่ใช้ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้น
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำที่ใช้ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้นได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกที่มีคำสองพยางค์
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำที่ใช้ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้นในการสื่อสารได้ถูกต้องและตรงความหมาย

เนื้อหา การออกเสียงคำสองพยางค์ที่ใช้พยัญชนะ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำสองพยางค์ ได้แก่ เด็กเล็ก ไข่ดาว ดาบไม้ สีดำ ใบบัว การบ้าน เรือเร็ว รถไฟ ทำงาน งูเห่า
2. แบบฝึกหัด

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูออกเสียงพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนออกเสียงตาม
2. ครูนำบัตรคำศัพท์ติดบนกระดาน แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงและทบทวนความหมายของคำศัพท์บนกระดาน

เด็กเล็ก	ไข่ดาว	ดาบไม้	สีดำ	ใบบัว
การบ้าน	เรือเร็ว	รถไฟ	ทำงาน	งูเห่า

3. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำ โดยครูออกเสียงคำจากบัตรคำบนกระดานให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครูพร้อมกันและรายบุคคล จนกว่าจะออกเสียงได้ถูกต้อง

4. เกม “แข่งขันวาดรูป” ครูแจกกระดาษแล้วให้นักเรียนวาดรูปตรงกับคำที่ครูอ่าน

คำสั่ง จงวาดรูปให้ตรงตามคำที่ครูอ่าน

ไข่ดาว

การบ้าน

ใบบัว

เรือเร็ว

งูเขียว

สีดำ

ดาบไม้

ทำงาน

เด็กเด็ก

รถไฟ

5. ครูแจกแบบฝึกหัด แล้วให้นักเรียนเติมคำลงในช่องให้ได้ใจความถูกต้อง

แบบฝึกหัด

จงเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

ไข่ดาว การบ้าน ดำ เรือเร็ว ไบรด์
รถไฟ เด็กเล็ก ภูเขา ทำงาน ดาบไม้

1. ฉันกินข้าวผัดกับ.....
2. วันนี้คุณครูให้ เยอะมาก
3. เราขึ้น ที่สถานีหัวลำโพง
4. ฉันเห็น อยู่ที่กิ่งไม้
5. เรานั่ง ไปเที่ยวเกาะพีพี
6. ฉันเห็นกบอยู่บน
7. ทำจากไม้
8. ฉันมีดินสอสี.....
9. เล่นอยู่ที่สนาม
10. พ่อ จนดึก

คำเฉลย 1. ไข่ดาว 2. การบ้าน 3. รถไฟ 4. ภูเขา 5. เรือเร็ว
6. ไบรด์ 7. ดาบไม้ 8. ดำ 9. เด็กเล็ก 10. ทำงาน

6. เมื่อครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องในแบบฝึกหัดแล้ว ให้นักเรียนฝึกอ่านคนละ 2 ประโยค

แบบฝึกที่ 5.3

ฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้นจากการฝึกออกเสียงเป็นประโยค

จุดประสงค์

1. ฝึกให้นักเรียนออกเสียงพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ได้ถูกต้องชัดเจน โดยฝึกจากแบบฝึกการออกเสียงเป็น วลี / ประโยค
2. นักเรียนสามารถพูดแต่งประโยคจากศัพท์ที่ใช้ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้น
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำที่ใช้ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้นในการสื่อสารได้ถูกต้องและตรงความหมาย

เนื้อหา การออกเสียงคำที่ใช้ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้นจากประโยคต่างๆ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำพยางค์เดี่ยวและหลายพยางค์ ได้แก่ ดาว เด็กๆ กระดาษ ดอกบัว ใบบัว เรือ นักเรียน ุง
2. แบบฝึกหัด

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูออกเสียง /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนออกเสียงตาม
2. นำบัตรคำติดบนกระดาน อ่านออกเสียงและอธิบายความหมายของคำบนกระดาน

ดาว	เด็กๆ	กระดาษ	ดอกบัว
ใบบัว	นักเรียน	เรือ	ุง

3. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำ โดยครูออกเสียงคำจากบัตรคำบนกระดาน ให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครูพร้อมกัน และรายบุคคล จนกว่าจะออกเสียงได้ถูกต้อง

4. เกม “ แข่งขันวาดรูป ” ครูแจกกระดาษแล้วให้นักเรียนวาดรูปตรงกับคำที่ครูอ่าน

คำสั่ง จงวาดรูปให้ตรงตามคำที่ครูอ่าน

บ้าน

เรือ

งู

ดาว

นักเรียน

กระดาษ

ดอกบัว

ใบบัว

เด็ก ๆ

5. ครูแจกแบบฝึกหัด แล้วให้นักเรียนเติมคำศัพท์ที่ให้ลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ข้างล่างนี้ เติมคำในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

<u>คำศัพท์</u>	ดาว	เรือ	งู	เด็ก ๆ	นักเรียน
	กระดาศ	ดอกบัว		ใบบัว	

คุณครูให้วาดรูปบ้านของ น้อยวาดรูปบ้าน
หน้าบ้านมีอ่างบัว ในอ่างมี..... และ.....สวยงาม
ที่สนามหญ้ามี.....นั่งพับ.....เล่น บางคนพับ.....
บางคนพับ บางคนพับ.....แล้วเอาไปลอยใน
อ่างบัว ทุกคนเล่นกันอย่างสนุกสนาน

คำเฉลย

คุณครูให้วาดรูปบ้านของ นักเรียน น้อยวาดรูปบ้าน
หน้าบ้านมีอ่างบัว ในอ่างมี ดอกบัว และ ใบบัว สวยมาก
ที่สนามหญ้ามี เด็ก ๆ นั่งพับ กระดาศ เล่น บางคนพับ ดาว
บางคนพับ งู บางคนพับ เรือ แล้วเอาไปลอยใน
อ่างบัว ทุกคนเล่นกันอย่างสนุกสนาน

แบบทดสอบ

การฟังและการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้น

จุดประสงค์

1. เพื่อทดสอบความสามารถการฟังคำที่ใช้เสียงพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ เป็นพยัญชนะต้น
2. เพื่อทดสอบความสามารถของนักเรียนในการออกเสียงพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ได้ถูกต้องชัดเจน
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำที่ใช้ ด บ ร ง เป็นพยัญชนะต้นในการสื่อสารได้ถูกต้องและตรงความหมาย
4. เพื่อทดสอบหาความก้าวหน้าในการฟังและการออกเสียงพยัญชนะ /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ ของนักเรียนก่อนฝึกและหลังฝึก

วิธีการทดสอบ

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบการฟังและการออกเสียงที่ครูแจกให้คนละ 1 ชุดก่อนฝึก ครูบันทึกคะแนนในแบบทดสอบ ครูแจกให้นักเรียนทำอีกคนละ 1 ชุด หลังจากได้รับการฝึก และครูบันทึกคะแนนในแบบทดสอบ

วิธีการทดสอบ

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบการออกเสียงที่ครูแจกให้คนละ 1 ชุด แล้วครูบันทึกคะแนนในแบบทดสอบ

แบบทดสอบ

ชื่อ _____ นามสกุล _____

แบบฝึกทักษะการออกเสียง

ให้นักเรียนแต่งประโยคง่ายๆ โดยใช้ศัพท์ตามรูปด้านล่างนี้ โดยพูดให้ครูฟังทีละคน

1.

คะแนน _____

2.

คะแนน _____

3.

คะแนน _____

4.

คะแนน _____

5

คะแนน _____

คะแนนรวม คะแนน

ภาคผนวก ข
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.12/๑๐๔๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ พฤศจิกายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคอนเมืองจตุรจินดา

เนื่องด้วย นางสาวสมศรี วรประเสริฐศิลป์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบฝึกการ
ออกเสียงพยัญชนะต้น /ค/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน” โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เข็นบุตร
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์กฤษณา สุภาพกรณ์
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ค/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวสมศรี วรประเสริฐศิลป์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-3338-272

ที่ ศธ 0519.12/10050

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ พฤศจิกายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ครูใหญ่แผนกวิชาภาษาไทย โรงเรียนบางกอกพัฒนา

เนื่องด้วย นางสาวสมศรี วรประเสริฐศิลป์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบฝึกการ
ออกเสียงพยัญชนะต้น /ค/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน” โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เข็นบุตร
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ปิยะวรรณ อุ่กำธร
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ค/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวสมศรี วรประเสริฐศิลป์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-3338-272

ที่ ศธ 0519.12/1๐๐4๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ พฤศจิกายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ครูใหญ่ภาควิชาภาษาไทย โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน

เนื่องด้วย นางสาวสมศรี วรประเสริฐศิลป์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบฝึกการ
ออกเสียงพยัญชนะต้น /ค/ /ข/ /ร/ /จ/ สำหรับนักเรียนชาวจีน” โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เข็นบุตร
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์พจนมาศ รักมณี
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ค/ /ข/ /ร/ /จ/ สำหรับนักเรียนชาวจีน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวสมศรี วรประเสริฐศิลป์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-3338-272

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสมศรี วรประเสริฐศิลป์
วันเดือนปีเกิด	18 พฤศจิกายน 2498
สถานที่เกิด	อำเภอปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	79/220 ถนนพระราม 4 ซอยภูมิจิตร์ แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูสอนภาษาไทย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	1136 ถนนสุขุมวิท แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2522	ปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2544	ประกาศนียบัตรหลักสูตร 1 ปี วิชาชีพสาขาภาษาอังกฤษ (ธุรกิจ) จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2546	ป. บัณฑิต (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2551	ศศ.ม (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร